

۱۹۷

تجارت ایران

ISSN:1019-8571

IRAN BUSINESS

سال سی و یکم، تیر ماه ۱۴۰۰، مجله‌ای با رویکرد اقتصاد و بازرگانی، قیمت ۱۰۰۰۰ تومان

جذاب‌ترین قطعه انرژی
سبز

» پذیرش نماینده فعال در تهران و شهرستان‌ها

IC-7110W

دوربین بی سیم متحرک
۱/۳ مگا پیکسل
با قابلیت دید در شب

IC-3110W

دوربین بی سیم ۱/۳ مگا پیکسل
با قابلیت دید در شب

IC-3110P

دوربین PoE ۱/۳ مگا پیکسل
با قابلیت دید در شب

IC-3115W

دوربین بی سیم
۱/۳ مگا پیکسل

دفتر کار

خانه

انبار

نصب سریع و آسان (Plug & View)

جلسات

با تلفن همراه یا تبلت خود،

اموال و دارائی هایتان را تحت نظر داشته باشید

گام سوم
نام و رمز خود را
وارد کنید

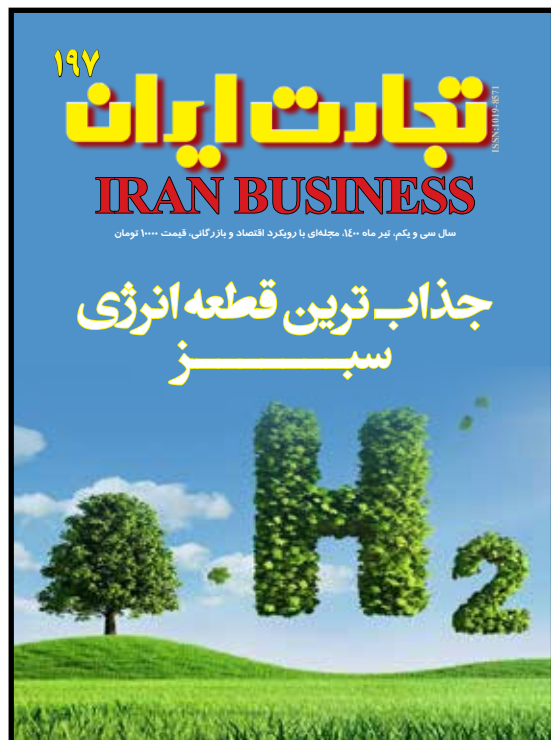

گام دوم
نرم افزار "EdiView"
را روی تلفن همراه یا
تبلت خود نصب کنید

گام اول
دوربین خود را به اینترنت
وصل کنید

سخنی با خوانندگان عزیز

همگی شما دوستان به خوبی می‌دانید که سال‌های متمادی است که با مجله تجارت ایران همراه شما بوده‌ایم. در طول این سال‌ها همواره تلاشمان بر این بوده تا با ارائه آخرین اخبار و مقالات در زمینه تجارت داخلی و خارجی بتوانیم به سطح دانش عمومی علاقه‌مندان به این مباحث کمک کنیم.

اکنون و در این برهه زمانی به اطلاع شما سروران گرامی می‌رسانیم که به منظور ارتقاء سطح کیفی مجله و برنامه‌ریزی جهت بهبود خط مشی و عملکرد آن، علی‌رغم میل باطنی قصد داریم به مدت یک سال، انتشار مجله را متوقف کنیم. با اینکه تمایلی به این کار نداشتیم ولی جهت اجرای اهداف بلندمدت، نیاز به فرصتی برای این کار داریم.

امیدواریم بتوانیم پس از این مدت مجدداً با ارائه مجله‌ای وزین و درخور شأن شما همراهان همیشگی در خدمتان باشیم. به امید آن روز!

مجله تجارت ایران

گروه نشریات علمی و تحقیقاتی

مؤسس و بنیانگذار

فرامرز علیزاده

Founder

F. Alizadeh

GSRP Group

صاحب امتیاز

شرکت تولیدی فار

گروه نشریات علمی و تحقیقاتی

مدیر مسئول

فرامرز علیزاده

ناشر

واحد انتشارات شرکت تولیدی فار

مدیر عامل:

امیر ابراهیم البرز

Publisher

Fair Manufacturing Company PLC.

GSRP Group

Managing Director

Amir.E.Alborz

Vice President

Maryam Alborz

Publication Department Manager and
Executive Advertising Director

Roozbahani

Senior Editor

International Relation Manager

Manijeh Zareian

Finance Manager

H.Sadeghi

Commercial Manager

Maryam Alborz

Layout

Publication Dept.

Fatemeh Ghiasvand

روابط بین الملل

منیژه زاریان

مدیر مالی

صادقی

مدیر بازرگانی

مریم البرز

صفحه‌آرایی

واحد انتشارات شرکت تولیدی فار

گروه نشریات علمی و تحقیقاتی

فاطمه قیاسوند

لیتوگرافی، چاپ و صحافی

چاپ ایران کهن

واحد انتشارات

مجله علم الکترونیک و کامپیوتر

گروه نشریات علمی و تحقیقاتی

روش مجله: علمی و فنی

شماره استاندارد بین‌الملل: ۸۵۷۱-۱۹-۱۰

وب: www.eleccom.ir

ISSN: 1019-8571

Web: www.eleccom.ir

پست الکترونیک: info@eleccom.ir

تلفن: ۰۲۱-۸۸۶۹۴۳۷۴ و ۰۲۱-۷۳۸۱۱

فکس: ۰۲۱-۷۳۸۱۷ و ۰۲۱-۸۸۶۹۴۳۷۳

صندوق پستی: ۱۶۱۵-۱۹۳۹۵

آدرس: تهران، سعادت آباد، بلوار ۲۴ متری

e-mail: info@eleccom.ir

Tel: +98 21 22073811 , +98 21 88694374-6

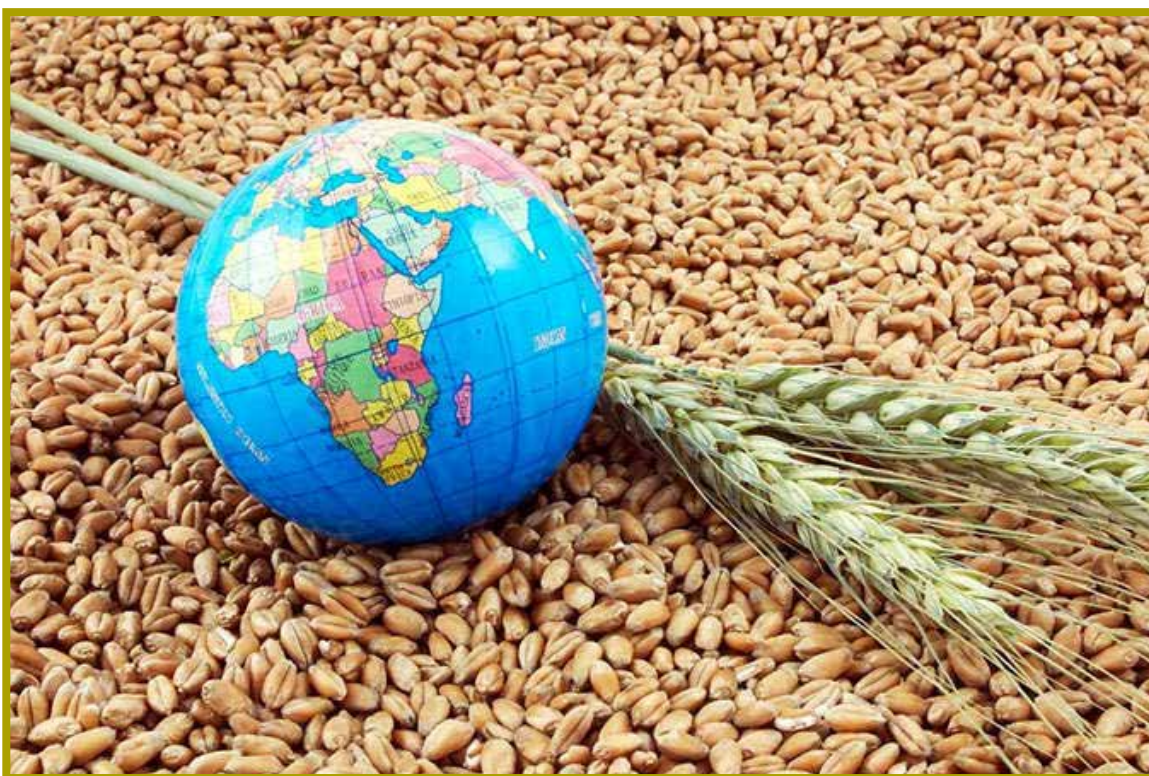
Fax: +98 21 22073817 , +98 21 88694373

Address: P.O.Box 19395-1615
Tehran Iran

نشریه تجارت ایران یک نشریه اقتصادی و تخصصی است و کلیه حقوق آن برای ناشر محفوظ است. نقل مطالب این نشریه فقط با کسب مجوز آزاد است و متخلفین به موجب بند ده از ماده ۲ قانون حمایت از مولفان تحت پیگرد قانونی قرار می‌گیرند.

Materials in this publication may not be reproduced in any form without permission. Copyright 1990-2021 (1369-1400) GSRP (Iran Business Magazine) All rights reserved.

تاثیر عمده‌فروشی در افزایش امنیت غذایی

است. وی در سخنرانی آنلاین در کنفرانس اتحادیه جهانی بازارهای عمده‌فروشی (WUWM) که در فلورانس برگزار شد، توضیح داد که چگونه همه‌گیری بیماری کووید-۱۹ اقدام برای رفع نابرابری در دسترسی به غذای مغذی و سالم را ضروری کرده است.

کو دانگیا تاکید کرد: سه میلیارد نفر در جهان توانایی تامین غذای سالم را ندارند و تا پایان سال ۲۰۲۰ تعداد ۱۳۲ میلیون نفر دیگر نیز به گرسنگان جهان اضافه می‌شود. وی گفت: این

دنیای اقتصاد: مدیرکل سازمان غذا و کشاورزی ملل متحد با بیان اینکه بیماری کرونا نابرابری در دسترسی به غذای سالم را در جهان بیشتر کرده است، به نقش عمده‌فروشی‌ها در ارتقای امنیت غذایی در این شرایط تاکید کرد.

به گزارش سازمان غذا و کشاورزی ملل متحد (فائو)، کو دانگیا، مدیرکل این سازمان گفت: بازارهای عمده‌فروشی مواد غذایی یک اقدام حیاتی در راستای تلاش‌های جهانی برای ایجاد تغییر عمده در سیستم‌های غذایی و مبارزه با ناامنی غذایی

فرستاده ویژه اجلاس سیستم‌های غذایی سازمان ملل متحد، در این کنفرانس گفت: تولید ۸۰ درصد مواد غذایی ناامن در جهان، تاثیر تغییر اقلیم و از بین رفتن زمین‌های زراعی، همه ضرورت اصلاح سیستم غذای کشاورزی را گوشزد می‌کند. استفان لیانی، رئیس اتحادیه جهانی بازارهای عمده‌فروشی، در مورد لزوم دسترسی بیشتر و مقرون به صرفه بودن و نقش اصلی بازارهای عمده‌فروشی در تامین مواد غذایی سالم و مقوی تاکید کرد.

بازارهای عمده‌فروشی مواد غذایی به عنوان نقاط حیاتی ورود به زنجیره‌های تامین مواد غذایی در سراسر جهان در نظر گرفته می‌شوند و به نفع همه ذی‌نفعان از جمله تولیدکنندگان، فرآوری‌کننده‌ها، سیستم‌های حمل‌ونقل، خرده‌فروشان و مصرف‌کنندگان هستند. برای درک بهتر چالش‌ها و فرصت‌های بازارهای عمده‌فروشی مواد غذایی، مرکز سرمایه‌گذاری فائو مطالعه‌ای را در ۳۵ بازار در بیش از ۳۰ کشور در آوریل ۲۰۲۱ آغاز کرد که طیف وسیعی از بازارها از سنتی تا مدرن بودند.

فائو از طریق مرکز سرمایه‌گذاری خود به توسعه و برای بهبود زندگی و معیشت کشورهای در حال توسعه، به ویژه فقیران روستایی از سال ۱۹۶۴، در بخش کشاورزی و توسعه روستایی سرمایه‌گذاری می‌کنند.

یک نابرابری غیرقابل قبول در جهانی است که به اندازه کافی غذا تولید می‌شود.

مدیرکل سازمان غذا و کشاورزی ملل متحد تاکید کرد: امنیت غذایی یکی از حقوق اساسی بشر است و بازارهای عمده‌فروشی در تامین امنیت غذایی نقش اساسی دارند. وی اظهار کرد ویروس کرونا شکنندگی امنیت غذایی را بیشتر آشکار کرده و تلاش‌ها برای دستیابی به اهداف مقابله با گرسنگی در جهان را تضعیف می‌کند و باعث می‌شود که اهداف توسعه، به ویژه برنامه پایان دادن به گرسنگی و سوءتغذیه تا پایان سال ۲۰۳۰ به درستی پیش نرود. مدیرکل فائو گفت: این سازمان با شرکای مختلفی ابزارهایی تولید می‌کند که می‌توانند به بخش خصوصی در توسعه زنجیره‌های ارزش غذایی پایدار، کارآمد و فراگیر کمک کند. وی همچنین اظهار کرد: مرکز سرمایه‌گذاری فائو در حال تدوین رهنمودهایی برای نوسازی بازار عمده‌فروشی مواد غذایی است و بر لزوم وجود زیرساخت، نرم‌افزار دیجیتال مدرن و فناوری برای افزایش بهره‌وری تاکید می‌کند.

مدیرکل سازمان خواربار جهانی همچنین به استراتژی فائو برای مشارکت در بخش خصوصی که اخیراً تصویب شده، اشاره کرد که به گفته وی فائو را قادر می‌سازد تا مشارکت‌های استراتژیک را افزایش دهد و تلاش‌ها را برای دستیابی به اهداف توسعه پایدار (SDG) ارتقا بخشد. مارتین فریک، معاون

توجه به توسعه صادرات حوزه سودآور نرم افزار

کشوری مانند هند توانسته است سهم شایسته‌ای از بازارهای جهانی فناوری اطلاعات را کسب کند.

سهم قابل توجهی از تولید ناخالص داخلی هند در سال مالی ۲۰۲۰ به فناوری اطلاعات و ارتباطات تعلق داشته است؛ چرا که این کشور در سال ۲۰۱۹ نزدیک به ۱۳۶ میلیارد دلار درآمد صادراتی از محل صادرات محصولات IT داشته است. این در حالی است که میزان صادرات محصولات آی تی این کشور در سال ۲۰۱۰ در حدود ۶۰ میلیارد دلار بوده است که طی ۱۰ سال، رشد بیش از دو برابری را تجربه کرده است.

به اعتقاد فعالان عرصه برنامه‌نویسی کامپیوتر، حوزه نرم‌افزار یکی از حوزه‌های ارزش آفرین و سودآور است، از این رو لازم است این حوزه در لیست برنامه‌های دولت آینده قرار گیرد و به صادرات نرم افزار و درآمدزایی از فروش تولیدات برنامه‌نویسی توجه شود؛ امری که تاکنون نسبت به آن غفلت شده است.

به گزارش ایسنا، گزارش‌های جهانی حاکی از آن است که سهم محصولات فناوری‌های پیشرفته در ۲۰ سال اخیر دو برابر شده است و در این میان صادرات خدمات فناوری اطلاعات به یکی از حوزه‌های تجاری بزرگ در دنیا تبدیل شده است؛ به گونه‌ای که

در این زمینه، یادآور شد: بررسی تجارب جهانی نشان می‌دهد که صادرات یک بازی به کشورهای دیگر می‌تواند برای کشور تولیدکننده میلیاردها دلار درآمدزایی فعال داشته باشد، یعنی محصول با گذشت یک دهه از زمان تولید آن همچنان درآمدزا و ارزش آفرین است که از این موضوع نمی‌توان به سادگی گذشت.

وی با بیان اینکه برنامه‌نویسی باید از قالب یک "شغل" به یک "دغدغه" مبدل شود، اظهار کرد: امروزه تولیدات و محصولات برنامه‌نویسی نقش استراتژیکی را برای ابرقدرت‌ها بازی می‌کند. به طور نمونه داده‌های اطلاعاتی در فضای وب یک تجارت پرسود برای موتورهای جستجو شده، درحالی که نمونه‌های داخلی کشورمان به دلیل حمایت نشدن نتوانسته‌اند به جایگاه واقعی خود برسند.

این کارشناس حوزه فناوری اطلاعات تاکید کرد: درحال حاضر بسیاری از انیمیشن‌ها، بازی‌ها و کارتون‌های کشورهای اروپایی و حتی آمریکایی به دلیل کیفیت بالا و قیمت پایین در ایران ساخته می‌شود، درحالی که اگر دولت آینده به این حوزه عنایت بیشتری کند، این ظرفیت می‌تواند به نقطه پيشران اقتصاد مبدل شود.

مدحج خاطر نشان کرد: توجه و حمایت به برنامه‌نویسی و باور داشتن به صادرات محصولات این حوزه، باید در گفتمان دولتمردان شکل بگیرد؛ موضوعی که در این ایام انتخابات و مناظرات به آن کمتر پرداخته می‌شود. واقعیت این است که مفهوم تجارت در کشورهای توسعه یافته از شکل سنتی خارج شده و امروزه نرم افزارها و برنامه‌های موبایلی، تحت وب و بازی‌ها جای آنها را گرفته است.

امری که در ایران به دلیل عدم امنیت سرمایه‌گذاری، تحریم‌ها و قوانین دست و پاگیر کمتر به آن توجه شده، ضمن آنکه ایران رقیب قدری مانند هند را در پیش روی خود دارد و به گفته یکی از فعالان عرصه برنامه‌نویسی کامپیوتر، این حوزه باید از قالب یک شغل تبدیل به یکی از دغدغه‌های دولتمردان آینده شود؛ چرا که محصولات این حوزه حتی بعد از گذشت ۱۰ سال همچنان درآمدزا و ارزش‌آور برای کشور دارد.

محسن مدحج، برنامه‌نویس و کارشناس فناوری اطلاعات در گفت‌وگو با ایسنا، با اشاره به ضرورت توجه به توسعه نرم افزار و صادرات آن، گفت: وقتی صحبت از صادرات می‌شود، همه توجهات به سمت فروش نفت، گاز، فولاد، ذخایر معادن و در نهایت محصولات کشاورزی و فرش می‌رود و این در حالی است که امروزه کشورهای پیشرفته به سمت تولیدات نرم افزاری و صادرات آنها حرکت کرده‌اند. وی خاطر نشان کرد: صادرات اپلیکیشن‌های پیام رسان، بازی، شبکه‌های اجتماعی، برنامه‌های آموزشی و نرم افزارهای کاربردی و تجاری نظیر نقشه، موتور جستجو، معماری، حسابداری و غیره تنها بخشی از صادرات در حوزه برنامه‌نویسی محسوب می‌شود.

مدحج، با تاکید بر اینکه دولت آینده باید نگاه صادرات را از فروش ذخایر کشور به سمت تولیدات برنامه‌نویسی تغییر دهد، افزود: بی تردید توجه به صادرات نرم‌افزاری و محصولات حوزه IT نه تنها از لحاظ اقتصادی و منافع مالی، بلکه از منظر فرهنگی و استراتژیکی نیز می‌تواند تاثیرگذار باشد.

این فعال حوزه برنامه‌نویسی کامپیوتری، با اشاره به تجارب جهانی

جذاب ترین قطعه انرژی سبز

مزیت هیدروژن چیست؟

هیدروژن گاز پاک است و می‌تواند جایگزین سوخت‌های فسیلی شود که اکنون در کوره‌هایی با دمای ۱۵۰۰ درجه سلسیوس (۲۷۳۲ درجه فارنهایت) استفاده می‌شوند و ۲۰ درصد انتشار جهانی دی اکسید کربن که مربوط به این صنعت است را کاهش دهد. در فولادسازی هیدروژن می‌تواند جایگزین زغال سنگ شود که در حال حاضر علاوه بر تولید حرارت، برای پالایش سنگ آهن استفاده می‌شود. سوختن هیدروژن به جای دی اکسید کربن، تنها بخار آب تولید می‌کند. اگرچه در حال حاضر در خودروهای برقی عمدتاً از باتری استفاده می‌شود؛ اما بعضی از شرکت‌ها بر این باورند که پیل سوختی هیدروژنی انتخاب بهتری برای باتری در خودروهای سنگین مانند کامیون‌ها، کشتی‌ها و احتمالاً هواپیماها خواهد بود.

هیدروژن در سال‌های اخیر توجهات زیادی را به خود جلب کرده و اکنون در استراتژی شرکت‌های بزرگ نفتی و بسیاری از دولت‌ها برای کربن زدایی صنایع دیده می‌شود.

به گزارش ایسنا به نقل از بلومبرگ، پنل‌های خورشیدی و توربین‌های بادی نمی‌توانند همه چیز را پاک کنند. به عنوان مثال تولید فولاد به دمای بالاتر از دمایی که کوره‌های برقی سنتی می‌توانند تولید کنند، نیاز دارد.

به همین دلیل برنامه‌های مقابله با تغییرات اقلیمی، نقش بزرگی را برای هیدروژن در محدود کردن آلاینده‌گی صنعتی و سوخت خودروها، کامیون‌ها و کشتی‌ها در نظر گرفته است. هیدروژن سبز عاری از آلاینده‌گی است؛ اما تحقق اهداف بلندپروازانه‌ای که برای این گاز پاک در نظر گرفته شده به معنای ساخت همه چیز از ابتداست.

هیدروژن سبز چیست؟

هیدروژن می‌تواند از الکترولیز تولید شود. در این فرآیند جریان برق در آب در دستگاهی به نام الکترولایزر اتم‌های هیدروژن را از اکسیژن جدا می‌کند (در پیل‌های سوختی این فرآیند معکوس است و هیدروژن با اکسیژن ترکیب می‌شود تا آب و برق تولید کند). برای این که هیدروژن سبز شناخته شود باید برق مورد استفاده در الکترولایزر از منابع تجدیدپذیر تامین شود.

هیدروژن به چه شکل دیگری تولید می‌شود؟

این روزها عمده هیدروژن مورد استفاده از جدا کردن مولکول‌های گاز طبیعی به دست می‌آید. اما این امر مستلزم استفاده از انرژی زیادی است و دی اکسید کربن تولید می‌کند که باعث شده بعضی این نوع هیدروژن را هیدروژن خاکستری بنامند. هیدروژن آبی در شرایطی اطلاق می‌شود که دی اکسید کربن جمع آوری و ذخیره شود. در این صورت یک سوخت با آلاینده‌گی اندک محسوب می‌شود.

هیدروژن سبز با چه موانعی روبروست؟

طبق تحلیل بلومبرگ نیوانرژی فاینانس، تولید هیدروژن سبز در حال حاضر بین ۲.۵۰ تا ۴.۵۰ دلار در هر کیلوگرم هزینه دارد. این هزینه باید به یک دلار در هر کیلوگرم کاهش پیدا کند تا در برابر هیدروژن تولید شده از سوخت فسیلی رقابتی باشد. بلومبرگ نیوانرژی فاینانس پیش بینی کرده که هزینه تولید تا سال ۲۰۳۰ به این سطح می‌رسد؛ اما به توسعه گسترده ظرفیت الکترولیز و افزایش وسیع تولید برق نیاز دارد آن هم در شرایطی که ژنراتورها و شبکه‌های نیروی جهان برای پاسخگو ماندن به تقاضای مربوط به خودروهای برقی تحت فشار قرار گرفته‌اند. همچنین به عنوان سبکترین گاز در جهان، هیدروژن باید فشرده یا با گاز طبیعی ترکیب شود تا قابل انتقال از طریق خط لوله باشد یا سرد شود تا وضعیت مایع پیدا کرده و توسط کشتی قابل حمل باشد که این امر به هزینه‌های آن در مقایسه با گاز طبیعی می‌افزاید.

چه کسی در زمینه هیدروژن سبز پیشروست؟

اتحادیه اروپا بلندپروازانه ترین هدف را تعیین کرده که ساخت الکترولایزرهایی است که تا سال ۲۰۳۰ قادرند ۴۰ گیگاوات برق تجدیدپذیر را به هیدروژن تبدیل کنند. در این طرح هیدروژن در قالب برنامه سبز قرار دارد و ۴۷۰ میلیارد یورو (۵۶۰ میلیارد دلار)

سرمایه گذاری خصوصی و دولتی تا سال ۲۰۵۰ در نظر گرفته شده است. آلمان اعلام کرده که هیدروژن سبز نقش مرکزی در تغییر پایه صنعتی این کشور که صفر کردن آلاینده‌گی کربن تا سال ۲۰۴۵ را هدف گرفته است، ایفا خواهد کرد.

در مناطق دیگر چه خبر است؟

چین برای ورود یک میلیون خودروی هیدروژنی تا پایان سال ۲۰۳۰ به جاده‌ها هدف گذاری کرده است. طبق گزارش چاینا هیدروژن الاینس، ارزش تولید هیدروژن ممکن است تا سال ۲۰۲۵ به یک تریلیون یوان (۱۵۵ میلیارد دلار) برسد. استرالیا ۲۱۴ میلیون دلار برای سرعت بخشیدن به روند توسعه چهار قطب هیدروژن با ظرفیت ۲۶ گیگاوات سرمایه گذاری خواهد کرد. ژاپن که در آنجا شرکت تویوتا موتور سرمایه گذاری سنگینی در فناوری پیل سوختی داشته‌است، بزرگترین پیشروی جهان در جایگاه‌های شارژ هیدروژن است و کره جنوبی هم زیرساخت سوخت گیری هیدروژن و زیرساخت‌های دیگر را در شش شهر احداث می‌کند و امیدوار است هیدروژن تا سال ۲۰۲۵ منبع انرژی اصلی شود.

آمریکا چگونه؟

آمریکا در سال ۲۰۱۹ حدود ۶۵۰۰ خودروی برقی پیل سوختی در جاده داشت که بزرگترین ناوگان جهان است. دولت جو بایدن، رئیس جمهور آمریکا برای کاهش هزینه هیدروژن تجدیدپذیر به میزان ۸۰ درصد تا سال ۲۰۳۰ هدف گذاری کرده است. گروه‌های صنعتی شامل بعضی شرکت‌های سوخت فسیلی به دنبال مشوق‌های مالیاتی برای تولید هیدروژن و یارانه برای تبدیل خطوط گاز طبیعی به منظور انتقال هیدروژن هستند.

کسب و کارها چه کار می‌کنند؟

اکثر شرکت‌های انرژی جهان و گروه‌های صنعتی بزرگ در عرصه هیدروژن تا حدودی فعالیت دارند. شرکت رویال داچ شل کنسرسیومی را هدایت می‌کند که در حال ساخت پروژه ای برای تولید حداکثر ۱۰ گیگاوات هیدروژن سبز تا سال ۲۰۴۰ است. شرکت RWE آلمان به اتفاق ۲۶ شرکت دیگر قصد دارند واحدهای الکترولیز در دریای شمال با ۱۰ گیگاوات ظرفیت تا سال ۲۰۳۵ ایجاد کنند. شرکت اروپایی ایرباس هم سرگرم کار روی طراحی‌هایی برای ساخت هواپیمای هیدروژنی است.

«نیویورک تایمز» وضعیت کنونی بازار طلای سیاه و نقش تولیدکنندگان را
بررسی کرد

حکمرانی نفتی اوپک پلاس

روزنامه نیویورک تایمز، در گزارشی به بررسی روابط کنونی بازار جهانی نفت پرداخته و با اشاره به اجلاس روز پنجشنبه اوپک و متحدانش، به توانایی این کشورها و به خصوص عربستان در جهت‌دهی به قیمت‌ها اشاره کرده است. البته به رغم آن که عربستان ترجیح می‌دهد محتاطانه با بحث افزایش تولید مواجه شود، اما روسیه و امارات بر افزایش تولید پافشاری دارند و شاید در چنین وضعیتی عربستان هم حاضر به پذیرش افزایش تولید جزئی شود. از سوی دیگر بحث بازگشت نفت ایران به بازار نیز مدنظر اعضا قرار خواهد گرفت و به نظر می‌رسد اوپک پلاسی‌ها برای تصمیم‌گیری خود نیم‌نگاهی به مذاکرات وین هم داشته باشند.

دنیای اقتصاد: شرایط در دوران همه‌گیری برای تولیدکنندگان نفت اوپک پلاس بسیار بهتر از انتظارات پیش‌رفته است. پس از یک جنگ ویرانگر قیمتی و سقوط نفت به زیر صفر دلار، حالا عربستان و روسیه، به‌عنوان رهبران اوپک پلاس در موقعیتی قدرتمندتر از دوران پیشا همه‌گیری قرار گرفته‌اند. از ماه نوامبر تاکنون قیمت نفت خام برنت ۸۵ درصد افزایش یافته و به حدود ۷۵ دلار رسیده و این در حالی است که اقتصاد کشورهای عضو اوپک پلاس در شرایط نامساعدی قرار دارد، اما بهبود اقتصاد جهانی مصرف نفت رو به افزایش است. قدرت کنونی اوپک پلاس آنان را در موقعیتی قرار داده که با تصمیم‌گیری درباره افزایش یا عدم افزایش حجم تولید می‌توانند مسیر بازار را به دلخواه خود تغییر دهند.

گذر از بحران در بازار نفت

در شرایطی که تولیدکنندگان خود را برای جلسه ماهانه روز پنجشنبه آماده می‌کنند، زمزمه‌هایی درباره رسیدن قیمت به ۱۰۰ دلار در هر بشکه برای نخستین بار از سال ۲۰۱۴ تاکنون به گوش می‌رسد. اوپک و متحدانش نیز در حال حاضر دست بالا را دارند. این در شرایطی است که انتظار می‌رود در ماه‌های آتی با بهبود اقتصادی در جهان و تسریع واکسیناسیون، تقاضا برای نفت خام رشدی سریع‌تر یا انفجاری داشته باشد. از سوی دیگر تولیدکنندگان آمریکایی هم با کاهش شدید قیمت‌ها و تولید در سال ۲۰۲۰، حالا به جای افزایش تولید بیشتر بر روی کاهش هزینه‌ها و مدیریت سرمایه متمرکز شده‌اند. نیل اتکینسون، تحلیلگر مستقل نفت درباره توانایی اوپک‌پلاس در شرایط کنونی می‌گوید: «اگر من تولیدکننده اوپک‌پلاسی بودم، با شرایط کنونی بسیار راحت بودم».

البته این روندهای نسبتاً کوتاه‌مدت در حالی رخ می‌دهد که تغییرات گسترده‌تری در بازار نفت در حال رخ دادن است، چراکه نگرانی درباره تغییرات اقلیمی، تغییراتی را ایجاد می‌کند که به کاهش مصرف سوخت‌های فسیلی منجر خواهد شد. نگرانی‌هایی از این دست آینده صنعت نفت را می‌تواند تحت‌تاثیر قرار دهد، اما برخی تحلیلگران معتقدند چنین شرایطی در سال‌های آتی به افزایش قیمت نفت کمک خواهد کرد. تحلیلگران شرکت مشاوره تجاری گروه مشاوران بوستون (Boston Consulting Group) در مقاله اخیر خود از احتمال آخرین رونق و انفجار قیمت نفت در آینده‌ای نزدیک خبر داده‌اند.

با توجه به چنین نگاهی، برنامه‌های عظیم محرک اقتصادی اروپا و آمریکا می‌تواند به ثبت رکوردهای جدیدی در رشد اقتصادی منجر شود و مصرف نفت را به اوج برساند و حتی به سطوحی بالاتر از دوران پیشا همه‌گیری برساند. در چنین شرایطی تامین‌کنندگان نفت به چند دلیل خواهان آن هستند تا عرضه را کنترل کنند.

بازار در مسیر نفت ۱۰۰ دلاری

شرکت‌های نفتی کاهش شدید قیمت‌ها و تقاضا در سال ۲۰۲۰ را با کاهش سرمایه‌گذاری در حفاری نفت و گاز پاسخ

دادند. همچنین تحت فشار تنظیم‌کنندگان بازار، دادگاه‌ها و سرمایه‌گذاران برای جلوگیری از انتشار کربن، شرکت‌های نفتی در حال روانه کردن سرمایه بیشتری به سوی انرژی‌های پاک و تجدیدپذیر هستند. در چنین شرایطی، این شرکت‌ها ممکن است همزمان با بازگشت رانندگان به جاده‌ها و افزایش پروازهای هوایی که تقاضا را بالاتر می‌برد، نتوانند عرضه را همگام با تقاضا افزایش دهند. تحلیلگران شرکت انرژی اسپکتس (Energy Aspects) در یادداشتی عنوان کرده‌اند: «سمت عرضه و سرمایه‌گذارانش اشتباهی خود برای نفت را زودتر از مصرف‌کنندگان از دست داده‌اند و این امر به معنای آن است که فرمان در دست رهبران اوپک‌پلاس خواهد بود». انرژی اسپکتس در این یادداشت همچنین پیش‌بینی نفت ۱۰۰ دلار بر بشکه در حد فاصل سال‌های ۲۰۲۳-۲۰۲۵ را به مشتریان خود ارائه کرده‌اند. در واقع همزمان با اینکه بسیاری از شرکت‌های نفتی اروپا و ایالات متحده در حال کاهش سرمایه‌گذاری در نفت و گاز هستند، سعودی‌ها و سایر تولیدکنندگان اوپک‌پلاس در حال گسترش این بخش هستند.

البته بسیاری از ناظران نیز با بدبینی پیش‌بینی می‌کنند که قیمت‌های نسبتاً بالای کنونی، ممکن است باعث افزایش حفاری و عرضه نفت شود که در نهایت مانع رشد شدید قیمت‌ها خواهد شد. نیل اتکینسون در این باره می‌گوید: «من فکر می‌کردم با این رشد قیمت‌های وسوسه برانگیز، سرمایه‌گذاری برای تولید بیشتر در صنعت شیل و در میان تولیدکنندگان بزرگ آن افزایش یابد».

تعیین کنندگی اراده اوپک‌پلاس

سوال اصلی که در حال حاضر در برابر شاهزاده عبدالعزیز بن سلمان به عنوان رهبر اوپک‌پلاس قرار دارد، این است که باید با چه سرعتی ۶ میلیون بشکه باقی‌مانده از توافق کاهش تولید به بازار بازگردد و به نظر می‌رسد که گروه قصد دارد تا اوایل سال ۲۰۲۲ تغییری در عرضه خود ایجاد نکند. البته تحلیلگران درباره پایبندی اوپک‌پلاس به این گزاره مردد هستند، چراکه تقاضا احتمالاً خیلی سریع افزایش خواهد یافت؛ اما شاهزاده عبدالعزیز تمایل دارد که تا حد امکان نسبت به افزایش تولید محتاطانه عمل کند و پیش‌بینی‌های خوش‌بینانه درباره رشد تقاضا را نادیده بگیرد. او در جلسات اخیر

تنها عنصر تعیین کننده است و دیگران نیز تقریباً چاره‌ای جز پذیرش تصمیمات اوپک و متحدانش ندارند.

هر چند عربستان به عنوان بزرگ‌ترین تامین کننده در مقام رهبری اوپک پلاس قرار گرفته، اما حفظ انسجام برایش بسیار مهم است و به همین دلیل نمی‌تواند تمایل روسیه و امارات به افزایش تولید را نادیده بگیرد. برخی تحلیلگران در همین راستا معتقدند که ممکن است سعودی‌ها با افزایش تولید ۵۰۰ هزار بشکه‌ای یا افزایش تولید در اواخر سال موافقت کنند.

سران اوپک پلاس از سوی دیگر مذاکرات میان ایران و قدرت‌های غربی درباره احیای توافق هسته‌ای را زیر نظر دارند و در صورت حصول توافق میزان افزایش عرضه ایران و تاثیری که می‌تواند بر بازار داشته باشد را هم در نظر می‌گیرند. تحلیلگران می‌گویند بدون افزایش تولید از سوی اوپک پلاس، حتی بازگشت عرضه از سوی ایران ممکن است چندان شرایط بازار را تغییر ندهد و فشار افزایشی قیمت نفت همچنان ادامه یابد. حال باید منتظر ماند و دید که در اجلاس پنج‌شنبه اوپک پلاس چه تصمیماتی اتخاذ می‌شود و بازار به کدام سو حرکت می‌کند.

بارها هشدار داده که تاثیرات همه‌گیری هنوز به پایان نرسیده و افزایش بیش از حد عرضه، می‌تواند تمام دستاوردهای اوپک پلاس را از بین ببرد. وی در کنفرانس خبری ابتدای ماه ژوئن گفت که برای درک وضعیت به پیش‌بینی‌ها اتکا نمی‌کند و شرایط کنونی را در نظر می‌گیرد.

این رویکرد محتاطانه احتمالاً در چشم‌انداز خود ورود نفت خام ایران به بازار جهانی در آینده را در نظر گرفته است و آنها در چنین شرایطی ترجیح می‌دهند با تاخیر به افزایش تقاضا پاسخ دهند تا قیمت‌ها به سمت بالاتر حرکت کنند. امری که عواقب سنگینی مانند افزایش قیمت سوخت و کند شدن روند بهبود اقتصادی را می‌تواند به دنبال داشته باشد.

در واقع می‌توان گفت که در حال حاضر قیمت‌ها نه به دلیل کمبود نفت، بلکه به دلیل تصمیم کشورهای اوپک پلاس مبنی بر حفظ سطح پایین تولید افزایش یافته است. سعودی‌ها و متحدانشان در حال حاضر می‌توانند تصمیم بگیرند که چه مقدار نفت را روانه بازار کنند و این امر قدرت بسیار زیادی به آنها داده است. آمریکا سن، رئیس بخش بازارهای نفت شرکت انرژی اسپکتس معتقد است در حال تمایل این کشورها به عرضه بیشتر نفت

سرنوشت غم‌انگیز سه غول دنیای کسب و کار

داستان اول: شرکت بلاک باستر (Blockbuster) یک شرکت کرایه ویدیو و بازی‌های ویدیویی در آمریکا بود که در دهه ۱۹۹۰ در اوج موفقیت و شهرت بود به‌طوری‌که بیش از ۶۰ هزار کارمند داشت و درآمد سالانه‌ای معادل ۵/۹ میلیارد دلار را به ثبت رسانده بود. با این همه به دلیل بی‌توجهی رهبران و مدیران این شرکت به تغییر و تحولات تکنولوژیکی که در دهه ۱۹۹۰ در حال وقوع بود این شرکت خیلی زود به سراشیبی سقوط افتاد و در آستانه سال ۲۰۰۰ اعلام ورشکستگی کرد. رهبران شرکت بلاک باستر حتی به پیشنهاد شراکت با نتفلیکس نیز پاسخ منفی دادند. در سال ۲۰۰۰ شرکت نتفلیکس تصمیم گرفت با هدف استفاده از شبکه گسترده مشتریان شرکت بلاک باستر به این شرکت پیشنهاد شراکت دهد و پس از دریافت جواب منفی از جانب مدیران بلاک باستر پیشنهاد خرید آن

در دهه‌های اخیر، هم‌افزایی و در کنار هم قرار گرفتن تکنولوژی‌های دیجیتالی مانند محاسبات ابری، کلان داده، هوش مصنوعی و اینترنت اشیا موجب شکل‌گیری و گسترش دگرگونی دیجیتالی در جهان شده است. بهایی که شرکت‌ها و سازمان‌ها باید به‌خاطر بی‌تفاوتی شان نسبت به تغییر استراتژیک تحولی بپردازند، بهایی گزاف خواهد بود و تجربیات تاریخی نیز این موضوع را تایید کرده است. چه بسیار شرکت‌های بزرگ و مشهوری که در دوره‌ای، شرکت‌های برتر و شماره یک صنایع مختلف بوده‌اند اما به‌واسطه ناتوانی و کم‌توجهی به تغییر و تحولات در حال وقوع به حاشیه رانده شده‌اند. شرکت‌های بلاک باستر، یاهو و بوردرز از جمله نمونه‌های بارز این ناکامی در شناخت و همگام شدن با تحولات به حساب می‌آیند و داستان‌های مربوط به ناکامی آنها می‌تواند بسیار آموزنده و عبرت‌آموز باشد.

شرکت به مبلغ ۵۰ میلیون دلار را نیز ارائه دادند که باز هم با پاسخ منفی صاحبان بلاک باستر روبه‌رو شدند. البته این لجاجت و مقاومت بی‌دلیل شرکت بلاک‌باستر در برابر این پیشنهادهای سازنده برای خود آنها گران تمام شد؛ چرا که در حال حاضر شرکت نتفلیکس یکی از موفق‌ترین و ثروتمندترین شرکت‌های دنیا با بیش از ۱۶۰ میلیارد دلار سرمایه است حال آنکه امروزه شرکتی به نام بلاک باستر اصلاً وجود خارجی ندارد و فقط نامی از آن باقی مانده است آن هم فقط به این دلیل که شرکت نتفلیکس در همان دورانی که بلاک باستر خود را با کرایه دادن بازی‌های ویدیویی مشغول کرده بود به تغییر و تحولات در حال وقوع در دنیای تکنولوژی توجه بیشتری کرد و با تنوع بخشیدن به فعالیت‌ها و حوزه‌های کاری‌اش توانست آن تغییر و تحولات را به فرصتی برای جهش بزرگ خود تبدیل کند.

داستان دوم: شرکت یاهو در سال ۲۰۰۰ حرف‌های زیادی برای گفتن داشت و به نوعی، معرف اینترنت به جهانیان بود. شرکت یاهو در آن سال‌ها ارزشی معادل ۱۲۵ میلیارد دلار داشت و با پولی که در اختیار داشت می‌توانست هم گوگل و هم فیس‌بوک را بخرد؛ اما به‌خاطر عدم توافق بر سر قیمت این کار را نکرد. جالب است بدانید که قیمتی که در آن زمان از طرف مالکان گوگل به یاهو پیشنهاد شده بود ۳ میلیارد دلار بود. در دهه نخست قرن بیست و یکم شرکت یاهو همچنان به حرکت کند و بی‌توجه به تغییر و تحولات تکنولوژیک و بازار ادامه می‌داد تا اینکه شرکت مایکروسافت در سال ۲۰۰۸ پیشنهاد خرید یاهو با قیمت ۴۵ میلیارد دلار را ارائه داد که رهبران یاهو این پیشنهاد خوب را نپذیرفتند و به مسیر نادرستی که از چند سال قبل در حال طی کردنش بودند ادامه دادند و این اشتباه را تا سال ۲۰۱۶ ادامه دادند؛ یعنی زمانی که مجبور شدند چوب حراج به یاهو بزنند و نتیجه آن شد که شرکتی به نام ورizon، یاهو را با قیمت ۴/۸ میلیارد دلار خریداری کرد. اما چه بر سر شرکتی که روزگاری یک‌ه‌تاز میدان اینترنت بود و حرف اول را در دنیای اینترنت می‌زد افتاد که به چنین سرنوشت غم‌انگیزی دچار شد؟ پاسخ این سوال در بی‌توجهی به دگرگونی‌های در حال وقوع در زمینه اینترنت نهفته است. در واقع رهبران یاهو در دهه نخست قرن بیست و یکم به تحولاتی همچون موبایلی شدن اینترنت و اجتماعی شدن آن توجه کافی نداشتند حال آنکه رقبای تازه نفس و جسور یاهو یعنی گوگل و فیس‌بوک این تحولات را به خوبی رصد کردند و واکنش به موقعی

نسبت به آن نشان دادند و به ابرشرکت‌هایی تبدیل شدند که امروزه ۸۴۰ میلیارد دلار و ۵۰۰ میلیارد دلار ارزش دارند و همه جای جهان نامشان بر سر زبان‌ها جاری است. حال آنکه کمتر نشانی از اولین غول دنیای اینترنت یعنی یاهو به چشم می‌خورد.

داستان سوم: شرکت بوردرز یک شرکت فروش کتاب در آمریکا است که در سال ۲۰۰۳ بیش از ۱۲۴۹ فروشگاه در آمریکا و سایر کشورهای جهان در اختیار داشت و درآمد سرشاری را از طریق خرده‌فروشی کتاب به خود اختصاص می‌داد. یکی از بزرگ‌ترین و هولناک‌ترین اشتباهاتی که این شرکت به دلیل بی‌توجهی به تغییر و تحولات آینده مرتکب شد برمی‌گردد به سال ۲۰۰۱ که شرکت بوردرز اقدام به واگذاری بخش تجارت الکترونیک خود به شرکت آمازون کرد و این شرکت را از ورود به حوزه الکترونیک و حضور آنلاین در بازارها محروم کرد. جالب آنکه این اشتباه رهبران و مدیران بوردرز به این دلیل وحشتناک‌تر شد که خریدار این بخش شرکتی بود که بعدها و با استفاده از پتانسیل‌های نهفته در بخش تجارت الکترونیک شرکت بوردرز توانست به غول دنیای تجارت الکترونیک تبدیل شود حال آنکه شرکت بوردرز به علت محروم شدن از فعالیت در این حوزه تعیین‌کننده و کلیدی سراسیمی سقوط را به سرعت طی کرد و حتی تلاش این شرکت در سال ۲۰۱۰ برای راه‌اندازی فروشگاه‌های ویژه کتاب‌های الکترونیک موسوم به

e-book store و e-reader که خیلی دیر بود راه به جایی نبرد و شرکت بوردرز دو سال بعد یعنی در سال ۲۰۱۲ برای همیشه بسته شد و به تاریخ پیوست.

در واقع آنچه شرکت مشهور و موفق بوردرز را از پا انداخت و تمام درها را به روی آن بست همان بی‌توجهی به روند دگرگونی‌های آینده‌سازی بود که موجب شد مدیران و رهبران این شرکت درک درستی از آنچه قرار بود در آینده اتفاق بیفتد نداشته باشند و همچنان به روش‌ها و فرآیندهای قبلی خود پایبند بمانند، غافل از اینکه دگرگونی‌ها و تحولات به مراتب خانمان براندازتر از آن چیزی بودند که به‌نظر می‌رسیدند و بی‌توجهی به دگرگونی‌های دیجیتالی بزرگ‌ترین اشتباهی بود که بوردرز مرتکب شد و از سوی دیگر این اشتباه را در رابطه با شرکتی مرتکب شد که در واقع، بزرگ‌ترین خطر و تهدید برای بوردرز محسوب می‌شد یعنی آمازون.

منبع: دنیای اقتصاد

سیاست گذاران عدالت رادر اصلاحات اقتصادی بگنجانند

شاهد تنزل در طبقه متوسط خواهند بود. به بیان دیگر، وضع موجود برای بیشتر جهان غیرقابل توجیه و منجر به ناآرامی‌های گسترده اجتماعی شده است و خواهد شد. علاوه براین، در ایام خانه‌نشینی کرونا قدرت خرید مصرف‌کننده کاهش یافت و با کاهش محدودیت‌ها چشم‌انداز رشد با ایجاد چرخه بین رفاه و بازگشت فعالیت‌های تجاری بهتر خواهد شد. فناوری و سرمایه برای شروع یک تحول اقتصادی وجود دارند اما آن‌چه نیاز داریم، چشم‌انداز بلندمدت و تلاش فعالانه از سوی سیاست‌گذاران و رهبران تجارت است. در ذیل به برخی از روش‌های بازایی گسترده‌تر اشاره شده است.

تقویت رشد «بازارهای فردا»

محرك مالی که به اقتصادهای سراسر دنیا منتقل می‌شود، شروع خوبی برای تحول طولانی‌مدت و جایی است که برای تغییر شکل شبکه‌های

در سراسر جهان، نابرابری در داخل و بین کشورها از جمله ثروتمندترین ملت‌های جهان در حال افزایش است. برای اولین بار در بیش از دو دهه، شاهد افزایش فقر شدید هستیم. آسیب‌هایی مانند همه‌گیری‌ها نه تنها نابرابری‌های درآمد را تشدید می‌کنند، بلکه تاثیر مداومی بر آموزش، دسترسی به بازار کار و بهداشت دارند. طبق آخرین پیش‌بینی‌ها، رشد دوباره دست یافتنی است اما بهبودی ناهموار خواهد بود و باید اقتصادی بسازیم که در خدمت همه باشد. به نقل از ویفروم، طی دو دهه گذشته، یک مدل رشد ناقص اما موثر به سرعت طبقه متوسط جهانی را گسترش و فقر را به شدت کاهش داد. اکنون در کشورهای توسعه یافته و در حال ظهور این روند را معکوس تجربه می‌کنیم. اکثر نسل‌ها با اطمینان از تحرک اجتماعی (اطمینان از اینکه نسل بعدی می‌تواند نسبت به نسل والدین خود عملکرد بهتری داشته باشد) و رکود اقتصادی ناشی از همه‌گیری،

فیزیکی، مانند جاده‌ها، پل‌ها، فرودگاه‌ها، برق و آب تمرکز طولانی‌مدت داشت. طبق برآوردهای اخیر، یک درصد تولید ناخالص داخلی سرمایه‌گذاری عمومی در زیرساخت‌ها می‌تواند ۲۰ تا ۳۳ میلیون شغل در سطح جهان ایجاد کند. سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های مراقبت برای جامعه می‌تواند برای اقتصاد نیز مفید باشد.

اصلاح آموزش به عنوان عنصر اصلی بهبود اقتصادی

در سال ۲۰۱۸، بیش از ۲۵۰ میلیون کودک در سراسر جهان به هیچ نوع مدرسه‌ای دسترسی نداشتند و این قبل از محدودیت همه‌گیری بود که نزدیک به یک میلیارد کودک از مدرسه دور شدند. ما برای سال‌های آموزش ابتدایی و متوسطه، آموزش فنی و حرفه‌ای و همچنین آموزش دانشگاه به رویکرد جدید آموزشی نیاز داریم. نمی‌توانیم وقتی جوانان امروز وارد بازار کار می‌شوند پنج، ۱۰ یا ۲۰ سال صبر کنیم تا دریابیم که آنان مهارت لازم برای رشد را ندارند.

تعبیه ارزش ویژه در اقتصاد جدید

موارد فوق با عدالت سخت‌افزاری، تنوع و گنجاندن چگونگی ایجاد بازارهای جدید، مهارت‌آموزی و افزایش مهارت، اصلاح سیستم‌های آموزش و ساخت اقتصاد با خدمات مراقبت تکمیل می‌شود. سیاست‌گذاران باید عدالت را در اصلاحات اقتصادی بگنجانند. در سال‌های گذشته، تغییر اساسی در نحوه سرمایه‌گذاری مشاغل در دستور کار سبز ایجاد شده است. اکنون جنبش مشابهی در دستور کار اجتماعی آغاز شده است که مشخص می‌کند کارکنان و مصرف‌کنندگان انتظار دارند تجارت معادل «صفر خالص» را در فضای اجتماعی تعریف کنند. این دستورالعمل جدید جامع برای ایجاد توسعه گسترده‌تر اساسی است.

ایمنی اجتماعی، حمایت از بهبودی سبز و بهبود استانداردهای کارگران استفاده می‌شود، اما مقیاس و دامنه این اقدامات در کشورها بسیار متفاوت است. به‌طور متوسط اقتصادهای پیشرفته حدود ۲۴ درصد از تولید ناخالص داخلی، بازارهای در حال ظهور ۶ درصد و کشورهای کم درآمد ۲ درصد را برای پیش‌بینی‌های مالی در نظر گرفتند. باید محرک مالی را برای بهبودی واقعی پایدار و فراگیر، به سمت «بازارهای فردا» هدایت و ایده‌ها و فناوری موجود را به رفاه در مقیاس وسیع و بازده زیست‌محیطی و اجتماعی تبدیل کرد.

تناسب کسب مهارت و افزایش آن

کسب مهارت و افزایش آن برای بازگرداندن فرصت‌های گسترده‌تر، گسترش و تغییر روند قطبی بازار کار با ایجاد اختلال سه‌گانه در مشاغل (انقلاب صنعتی چهارم، رکود اقتصادی ناشی از همه‌گیری و انتقال سبز) در حال انجام است. ارائه یک میلیارد آموزش برای افراد، مهارت و مشاغل بهتر تا سال ۲۰۳۰، همکاری با دولت‌ها و تجارت جهانی به عنوان ابتکار عمل جبران خسارت مجمع جهانی اقتصاد بوده است. محققان دریافتند: در یک سال، بازگشت سرمایه برای دو سوم مشاغل وجود دارد و همچنین شرکت‌ها نیز دریافته‌اند که به جای اخراج کارگران و استخدام مجدد آنان در این زمینه سرمایه‌گذاری کنند.

تسریع در تغییر به مشاغل فردا

مهارت به‌تنهایی کافی نخواهد بود و نیازمند یک تغییر فعالانه و ساختاریافته به مشاغل فردا و نقش‌هایی با بالاترین فرصت برای اشتغال گسترده، مزایای گسترده‌تر برای جامعه، دستمزدهای بالاتر و ادغام فن‌آوری و ویژگی‌های انسانی در نیروی کار هستیم.

ایجاد اقتصاد مراقبت

در سیاست‌های عمومی برای تحریک رشد باید بر زیرساخت‌های

به مناسبت روز تعاون آمارهای رسمی بررسی شد

سهم تعاونی‌ها از کیک اقتصاد

قراردارند. علاوه بر این براساس قدر مطلق گردش مالی، بیشتر تعاونی‌های بزرگ در ۳۰۰ رتبه برتر در صنعتی‌ترین کشورها مانند ایالات متحده آمریکا (۷۴ بنگاه اقتصادی)، فرانسه (۴۴ بنگاه اقتصادی)، آلمان (۳۰ بنگاه اقتصادی)، ژاپن (۲۴ بنگاه اقتصادی)، هلند (۱۷ بنگاه اقتصادی) و ایتالیا (۱۲ بنگاه اقتصادی) قرار دارند.

تاریخچه روز تعاون

مرکز آمار و اطلاعات راهبردی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی به مناسبت روز تعاون گزارشی آماری با شعار «مشارکت برای بازسازی بهتر» منتشر کرد. ۱۲ تیر ماه سال ۱۴۰۰ مصادف با ۳ ژوئیه سال ۲۰۲۱ میلادی (اولین شنبه ماه ژوئیه) نود و نهمین سالگرد تاسیس روز جهانی تعاون است. اتحادیه بین‌المللی تعاون (International Co-operative Alliance) برای نخستین بار در سال ۱۹۲۳ میلادی، اولین شنبه ماه ژوئیه را به‌عنوان روز جهانی تعاون نام‌گذاری کرد. هدف از ایجاد چنین روزی، افزایش آگاهی در مورد تعاونی‌ها، ارتقای موفقیت‌ها و آرمان‌های همبستگی بین‌المللی، کارآیی اقتصادی، برابری و صلح

دنیای اقتصاد: بررسی‌های رسمی نشان می‌دهد که تعداد تعاونی‌های فعال در حال بهره‌برداری کشور تا پایان سال ۹۹ حدود ۶۹ هزار تعاونی با ۵۷ میلیون نفر عضو و یک میلیون و ۳۷۰ هزار نفر شاغل بوده است. همچنین اینکه بیشترین میزان فعالیت تعاونی‌های کشور مربوط به رشته فعالیت‌های «خدمات»، «کشاورزی» و «صنعت» به ترتیب با تعداد ۱۸، ۱۵ و ۱۱ هزار تعاونی است. مورد دیگر اینکه بیشترین میزان اشتغال‌زایی مربوط به فعالیت‌های «مسکن»، «خدمات» و «تامین نیاز مصرف‌کنندگان» به ترتیب با ۳۶۰، ۲۳۳ و ۲۱۶ هزار نفر شاغل است. نکته قابل‌توجه در این خصوص اینکه بیشترین تعداد اعضای تعاونی در کشور به فعالیت «واسطه‌گری مالی» اختصاص دارد که به‌دلیل وجود اعضای سهام عدالت است. بنا بر آمارهای رسمی تعداد اعضای تعاونی در بخش سهام عدالت بیشتر از ۴۸ میلیون نفر است. در نهایت اینکه بررسی اقتصاد تعاونی‌های در کشورهای جهان نشان می‌دهد که بخش‌های کشاورزی (با ۱۰۴ بنگاه اقتصادی) و بیمه (با ۱۰۱ بنگاه اقتصادی) به‌عنوان بزرگ‌ترین بخش اقتصادی در رتبه‌های اول و دوم

آنالیز جغرافیایی تعاونی‌ها

آمارهای رسمی نشان می‌دهد که بیشترین تعداد تعاونی‌های فعال در حال بهره‌برداری در کشور مربوط به استان‌های تهران، خراسان رضوی و فارس است به نحوی که تعداد تعاونی‌ها در استان تهران بیش از ۸ هزار واحد و در استان‌های خراسان رضوی و مازندران به ترتیب حدود ۵ و ۴ هزار واحد است. به لحاظ تعداد شاغلان نیز استان‌های تهران، خراسان رضوی و خوزستان بیشترین تعداد شاغلان را در تعاونی‌های کشور دارا هستند. بنا بر آمارهای رسمی تعداد شاغلان در استان‌های تهران حدود ۴۴۹ هزار نفر، استان خراسان رضوی ۹۱ هزار نفر و در استان خوزستان نیز حدود ۷۴ هزار نفر است. در نهایت به لحاظ سرمایه نیز استان‌های تهران، خوزستان و البرز در رتبه‌های اول تا سوم قرار دارند به نحوی که میزان سرمایه آنها به ترتیب معادل ۲/۴، ۱/۷ و یک هزار میلیارد تومان است.

آنالیز اقتصاد تعاونی‌ها در جهان

در بخش پایانی این گزارش به بررسی اقتصاد تعاونی‌ها پرداخته شده است. بنا بر گزارش رصد تعاونی‌ها در جهان که در سال ۲۰۲۰ براساس داده‌های مالی سال ۲۰۱۸ منتشر شده به میزان ۳۰۰ تعاونی برتر جهان به دو طریق رتبه‌بندی شده‌اند. موضوع نخست براساس گردش مالی و موضوع دیگر براساس نسبت گردش مالی به سرانه تولید ناخالص داخلی که در این رتبه‌بندی، وزن اقتصادی و خصوصیات اصلی بزرگ‌ترین شرکت‌های تعاونی از جمله تعداد شاغلان، در سراسر جهان ارائه شده است. بررسی ۳۰۰ تعاونی برتر براساس گردش مالی (با مجموع ۲ هزار و ۱۴۶ میلیارد دلار آمریکا) در سال ۲۰۱۸ نشان می‌دهد بخش‌های کشاورزی (با ۱۰۴ بنگاه اقتصادی) و بیمه (با ۱۰۱ بنگاه اقتصادی) به‌عنوان بزرگ‌ترین بخش اقتصادی در رتبه‌های اول و دوم قرار دارند. همچنین بخش عمده‌فروشی و خرده‌فروشی که به‌طور عمده ترکیبی از تعاونی‌های خرده‌فروشی (۳۳ بنگاه اقتصادی) و تعاونی مصرف‌کننده (۲۱ بنگاه اقتصادی) است در رتبه سوم و پس از آن بخش خدمات مالی (با ۲۱ بنگاه اقتصادی) در رتبه چهارم قرار گرفته دارد. علاوه بر این براساس قدر مطلق گردش مالی، بیشتر تعاونی‌های بزرگ در ۳۰۰ رتبه برتر در صنعتی‌ترین کشورها مانند ایالت متحده آمریکا (۷۴ بنگاه اقتصادی)، فرانسه (۴۴ بنگاه اقتصادی)، آلمان (۳۰ بنگاه اقتصادی)، ژاپن (۲۴ بنگاه اقتصادی)، هلند (۱۷ بنگاه اقتصادی) و ایتالیا (۱۲ بنگاه اقتصادی) قرار دارند.

جهانی است. علاوه بر این موضوع روز جهانی تعاون در سال جاری میلادی، مشارکت برای بازسازی بهتر (Rebuild better together) است. تعاونی‌ها در سراسر جهان، با همبستگی و انعطاف‌پذیری با بحران همه‌گیری نظیر کرونا روبه‌رو می‌شوند و بهبودی مردم محور و کاملاً سازگار با محیط‌زیست را به جوامع ارائه می‌دهند.

بررسی تعاونی‌ها بر حسب رشته فعالیت اقتصادی

در بخش دیگری از این گزارش به آمار و ارقام تعاونی‌های کشور بر حسب رشته فعالیت‌های اقتصادی، تعداد اعضا، میزان سرمایه و میزان افراد شاغل پرداخته است. در این گزارش رشته فعالیت‌های مختلف در گروه‌های اعتبار، تامین نیاز صنفی، تامین نیاز مصرف‌کنندگان، تامین نیاز تولیدکنندگان، تولیدی توزیعی، حمل‌ونقل، خدمات، سهام عدالت، صنعتی، عمرانی، فرش دستباف، کشاورزی، مسکن و معدنی تعریف شده‌اند. بنا بر آمارهای رسمی تعداد تعاونی‌های فعال در حال بهره‌برداری کشور تا پایان سال ۹۹ حدود ۶۹ هزار تعاونی با ۵۷ میلیون نفر عضو و یک میلیون و ۳۷۰ هزار نفر شاغل بوده است. مورد بعدی اینکه بیشترین میزان فعالیت تعاونی‌های کشور مربوط به رشته فعالیت‌های «خدمات»، «کشاورزی» و «صنعت» به ترتیب با تعداد ۱۸، ۱۵ و ۱۱ هزار تعاونی است. همچنین بیشترین میزان اشتغال‌زایی مربوط به فعالیت‌های «مسکن»، «خدمات» و «تامین نیاز مصرف‌کنندگان» به ترتیب با ۳۶۰، ۲۳۳ و ۲۱۶ هزار نفر شاغل است. تحلیل‌های رسمی نشان می‌دهد بخش مسکن معادل ۲۶ درصد، خدمات معادل ۱۷ و تامین نیاز مصرف‌کنندگان برابر ۱۶ درصد توزیع شاغلان در تعاونی‌های فعال کشور را دارا هستند. نکته قابل توجه دیگر در این خصوص اینکه بیشترین تعداد اعضای تعاونی به فعالیت «واسطه‌گری مالی» اختصاص دارد که به دلیل وجود اعضای سهام عدالت است. بنا بر آمارهای رسمی تعداد اعضای تعاونی در بخش سهام عدالت بیشتر از ۴۸ میلیون نفر است. بخش‌های تامین نیاز مصرف‌کنندگان و مسکن در رتبه‌های بعدی قرار دارند. بخش‌های مذکور به ترتیب دارای ۵ و ۱/۵ میلیون نفر شاغل هستند. در نهایت به لحاظ میزان سرمایه موجود در رشته فعالیت‌های مختلف بخش‌های تولیدی توزیعی، تامین نیاز تولیدکنندگان و خدمات در رتبه‌های اول تا سوم قرار دارند. بنا بر آمارهای رسمی میزان سرمایه در بخش تولید توزیعی برابر ۲/۱۴، تامین نیاز تولیدکنندگان معادل ۲/۱۳ و خدمات به میزان ۲/۰۳ هزار میلیارد تومان است.

در نشست خبری مدیرعامل بورس انرژی ایران مطرح شد

سه گام بورس انرژی برای تعمیق و توسعه

اسلامی رسیده مقرر شده تا شرکت ملی گاز ایران تا سقف ۱۰ میلیارد مترمکعب گاز طبیعی را در بورس انرژی عرضه کند. اجرای این عرضه منوط به تصویب آیین‌نامه‌ای در هیات وزیران شده بود که این آیین‌نامه در هفدهم خرداد امسال تصویب شد و به این ترتیب شرکت ملی گاز امکان عرضه گاز طبیعی را خواهد داشت. وی افزود: در حال حاضر کارگروهی میان بورس انرژی و شرکت ملی گاز تشکیل شده است تا در اسرع وقت معاملات گاز طبیعی در این بازار آغاز شود که امیدواریم این اتفاق در نیمه ابتدایی امسال محقق شود. البته این فروش صادراتی است و امیدواریم در آینده شاهد فروش گاز به مشتریان داخلی از طریق این بازار باشیم. نقوی در پاسخ به نحوه تعیین قیمت پایه عرضه این گاز گفت: در هر اطلاعیه عرضه، بسته به مقاصد صادراتی و شرایط قیمت پایه مشخص می‌شود.

دنیای اقتصاد: در آستانه دهمین سالگرد تاسیس بورس انرژی ایران (هفدهم تیر ماه سال ۹۱) علی نقوی، مدیرعامل بورس انرژی به بیان مهم‌ترین برنامه‌های پیش‌روی این سازمان در سال جاری پرداخت که این موارد عبارتند از: راه‌اندازی بازار قراردادهای آتی برای فرآورده‌های نفتی، راه‌اندازی معاملات گواهی صرفه‌جویی انرژی و توسعه بازار فیزیکی داخلی و صادراتی بورس انرژی که بخشی از این هدف با راه‌اندازی عرضه صادراتی گاز در این بازار محقق می‌شود.

گاز طبیعی در یک قدمی بورس انرژی

نقوی در نشست خبری این سازمان در پاسخ به سوال «دنیای اقتصاد» درخصوص وضعیت عرضه گاز طبیعی در این بازار گفت: در بودجه ۱۴۰۰ که به تصویب مجلس شورای

رشد ۴۰ درصدی ارزش معاملات

مدیرعامل بورس انرژی به سیاست‌های کلی اقتصاد مقاومتی که از سوی مقام معظم رهبری در ۲۹ بهمن سال ۹۲ ابلاغ شد، اشاره کرد و گفت در بند ۱۳ این سیاست به «مقابله با ضربه‌پذیری درآمد حاصل از صادرات نفت و گاز از طریق انتخاب مشتریان راهبردی، ایجاد تنوع در روش‌های فروش، مشارکت دادن بخش خصوصی در فروش، افزایش صادرات گاز، برق، پتروشیمی و فرآورده‌های نفتی» تاکید شده و در بند ۱۴ نیز بر «افزایش ذخایر راهبردی نفت و گاز کشور به‌منظور اثرگذاری در بازار جهانی نفت و تاکید بر حفظ و توسعه ظرفیت‌های نفت و گاز در میادین مشترک، افزایش ارزش افزوده از طریق تکمیل زنجیره ارزش صنعت نفت و گاز، توسعه تولید کالاهای دارای بازدهی بهینه براساس شاخص شدت مصرف انرژی و بالا بردن صادرات نفت، محصولات پتروشیمی، فرآورده‌های نفتی با تاکید بر برداشت صیانتی از منابع» پرداخته شده است. وی ادامه داد: حدود ۸ سال از ابلاغ سیاست‌های اقتصاد مقاومتی در کشور می‌گذرد، بخشی از اجرای بند ۱۳ و ۱۴ این سیاست مربوط به بورس انرژی می‌شود از جمله ایجاد تنوع در روش‌های فروش، مشارکت دادن بخش خصوصی در فروش و افزایش صادرات نفت، گاز و فرآورده‌ها. درواقع بورس انرژی ایران یکی از ابزارهای مهم برای تحقق موارد بیان‌شده در این بند هست. انتظار می‌رود که بورس انرژی بتواند با کمک وزارت نفت و نیرو در اجرای هرچه بهتر فرامین مقام رهبری حرکت کند که البته موفقیت‌هایی نیز در اجرای بخشی از این موارد داشتیم که به آن اشاره می‌شود. نقوی افزود: درحال حاضر ۷۴ کارگزاری عضو بورس انرژی هستند و از طریق ۹۶ ایستگاه معاملاتی، دادوستدهای این بازار را اجرایی می‌کنند. تاکنون بیش از ۴۰۸ کالا و اوراق در بورس انرژی پذیرفته شده است که توسط ۷۱ شرکت عرضه می‌شود. همچنین ۷۴ نیروگاه به عرضه برق در این بازار می‌پردازند. بورس انرژی شرکتی سهامی عام بوده و سهام آن در بورس اوراق بهادار تهران مورد معامله قرار می‌گیرد. از ابتدای سال ۱۴۰۰ تا روز نهم تیر ماه بالغ بر ۲۹ هزار میلیارد تومان معامله از طریق این بازار انجام شد که حدود ۴۰ درصد نسبت به ارزش معاملات در مدت مشابه سال قبل رشد داشت. در بازار برق در مجموع بیش از ۳ میلیارد و ۸۱۱ میلیون کیلووات ساعت برق به ارزشی بالغ بر ۲۱۹ میلیارد تومان به فروش رفته که نسبت به مدت مشابه

سال قبل به لحاظ حجمی رشدی ۷۵ درصدی داشته است. در بازار هیدروکربنی نیز در مجموع ۲ میلیون و ۴۱۰ هزار تن انواع فرآورده‌ها در رینگ داخلی و بین‌المللی مورد دادوستد قرار گرفت که ارزش معاملات آن بالغ بر ۲۵ هزار میلیارد تومان بوده است. همچنین در بازار اوراق سلف موازی استاندارد نیز بالغ بر ۳ هزار و ۶۰۰ میلیارد تومان اوراق مورد معامله قرار گرفت، در بازار سایر اوراق بهادار نیز بالغ بر ۴۹۰ میلیارد تومان معامله انجام شده است. وی به آمار بازار فرآورده‌های هیدروکربنی از ابتدای تاسیس در بورس انرژی تاکنون اشاره کرد و گفت: در این مدت بالغ بر ۳۵ میلیون تن انواع فرآورده معامله شد که ۱۶ میلیون تن از آن مربوط به سال ۹۹ بود و به این ترتیب حدود نیمی از معاملات در سال گذشته در این بازار منعقد شده است. در عین حال عمده حجم معاملات فرآورده‌های هیدروکربنی مربوط به سال ۹۷، ۹۸ و ۳ ماه سپری شده از سال جاری بوده است. نقوی به وضعیت بازار برق در بورس انرژی اشاره کرد و گفت: در حال حاضر ۳۸ نیروگاه خصوصی و ۳۶ نیروگاه دولتی در این بازار برق عرضه می‌کنند. همچنین ۳۹ شرکت توزیع می‌توانند از این بازار برق خریداری کنند. در عین حال ۳۶ شرکت خرده فروشی برق در این بازار فعال هستند. سال گذشته با مصوبه هیات وزیران بازار مصرف‌کنندگان بزرگ شکل گرفت و در حال حاضر ۳۹۳ شرکت کد معاملاتی گرفته و فعالیت خود را آغاز کرده‌اند، در عین حال ۷۱۶ مصرف‌کننده نیز به دنبال دریافت کد برای ورود به این بازار هستند. وی درخصوص فعالان بازار هیدروکربنی نیز گفت: در بازار فیزیکی هیدروکربنی بورس انرژی بالغ بر ۱۳۰۰ شخص حقوقی داخلی و ۶۰۰ شخص حقوقی خارجی فعال هستند که به دادوستد در این بازار می‌پردازند. نقوی در ادامه به آمار عملکرد رینگ بین‌الملل بورس انرژی اشاره کرد و گفت: حدود ۱۴ میلیون تن انواع فرآورده به ارزش ۹۳ هزار میلیارد تومان در سال ۹۹ در این بازار مورد دادوستد قرار گرفت که نسبت به مدت مشابه سال قبل رشد ۱۷۹ درصدی وزنی و رشد ۲۱۲ درصد ارزشی را نشان می‌دهد. مدیرعامل بورس انرژی به بحث تامین مالی از طریق بورس‌های کالایی و به شکل خاص بورس انرژی ایران پرداخت و گفت: بورس انرژی ایران در حوزه تامین ابزارهای مالی، اوراق سلف موازی استاندارد را به‌عنوان ابزاری جدید به بازار معرفی کرد. این اوراق در بخش فرآورده‌ها و برق منتشر شده است. در طول فعالیت بورس

بورس انرژی ایران بالغ بر ۳۶ هزار میلیارد تومان اوراق سلف منتشر شده که ۳۲ هزار میلیارد تومان آن برای فرآورده‌های نفتی و حدود ۴ هزار میلیارد تومان آن اوراق سلف برق بوده است که بخش دولتی و خصوصی از این اوراق استفاده کرده‌اند. فروش این اوراق از سال ۹۳ آغاز شده و در حال حاضر نیز معاملات آن به شکل ثانویه در حال انجام است و بورس انرژی آمادگی تقویت این بخش را دارد.

برنامه‌های پیش‌رو

نقوی به بیان مهم‌ترین برنامه‌های بورس انرژی برای سال جاری پرداخت و گفت: راه‌اندازی بازار قراردادهای آتی برای فرآورده‌های نفتی اولین هدف در نظر گرفته در بورس انرژی است. در تمام بورس‌های کالایی دنیا معاملات مشتقه بیشترین حجم معاملاتی بازار را به خود اختصاص می‌دهد که شامل قراردادهای آتی و اختیار معامله می‌شود. راه‌اندازی این بازار از سال‌های گذشته در دستور کار بورس انرژی قرار گرفت، دستورالعمل‌های مربوطه برای آن آماده شد و به سازمان بورس و اوراق بهادار ارسال شد. هفته قبل هیأت‌مدیره سازمان بورس دستورالعمل معاملات بازار آتی بورس انرژی را تصویب کرد. در عین حال زیرساخت‌های لازم به لحاظ فنی با همکاری شرکت مدیریت فناوری بورس و شرکت سپرده‌گذاری آماده شده و در مرحله تست نرم‌افزار معاملاتی هستیم. احتمالاً در نیمه ابتدایی امسال معاملات قرارداد آتی فرآورده‌های نفتی در

بورس انرژی آغاز به کار می‌کنند. این معاملات در وهله اول برای بنزین، متانول، میعانات گازی و نفتا اجرایی خواهد شد. راه‌اندازی معاملات گواهی صرفه‌جویی انرژی موضوع دیگری است که در حال پیگیری است. میزان مصرف انرژی در کشور خارج از استانداردهای روز دنیا است. در سال‌های گذشته شورای عالی انرژی در کشور شکل گرفته و طبق دستورالعملی راه‌اندازی بازار بهینه‌سازی مصرف انرژی را به‌عهده بورس انرژی قرار داده است. آیین‌نامه‌های لازم در این خصوص در شورای عالی انرژی به تصویب رسیده و دستورالعمل اجرایی راه‌اندازی این بازار نیز در هفته ابتدایی تیر ماه سال گذشته نیز کمیته فقهی سازمان بورس اوراق بهادار انتشار اوراق گواهی صرفه‌جویی انرژی را به لحاظ فقهی بررسی و تصویب کرد، در ادامه انتشار این اوراق در آخرین جلسه شورای عالی سازمان به‌عنوان یک ابزار جدید مالی به تصویب رسید. به این ترتیب در حال حاضر به دنبال پیگیری راه‌اندازی بازار صرفه‌جویی انرژی در بورس انرژی هستیم و امیدواریم که در سال جاری این بازار نیز راه‌اندازی شود. وی ادامه داد: توسعه بازار فیزیکی در سال جاری موضوع دیگری است که با جدیت از سوی بورس انرژی دنبال می‌شود. به دنبال توسعه بازار فیزیکی صادراتی و داخلی هستیم. راه‌اندازی معاملات گاز طبیعی نیز زیرمجموعه بازار فیزیکی بورس انرژی ایران خواهد بود.

راهکارهایی برای کاهش قیمت خودرو در بازار

دسته اول مربوط می شود به شاخص های اقتصادی کشور مثل نرخ تورم، نرخ ارز، حجم نقدینگی رها شده در بازار که تاثیر مشابه سایر کالاها بر روی قیمت خودرو دارد.

دسته دوم مربوط می شود به فزونی تقاضای خودرو در مقایسه با تعداد خودروی عرضه شده به بازار در یک بازه زمانی مشخص مثلا یکساله که هر چه وزنه نیاز در مقایسه با عرضه سنگینتر باشد طبیعتا قیمت افزایشی تر خواهد شد.

دسته سوم مربوط می شود به میزان توانایی شرکت های خودرو ساز در کاهش قیمت تمام شده خودرو

بررسی دسته اول - تلاطم شاخص های اقتصادی

رشد شاخص های اقتصادی هر کشور ریشه در سیاست گذاری های پولی و بانکی آن کشور و توانایی دولت ها در حفظ ارزش پایه پولی از طرق مختلف دارد. یک گام اساسی برای بهبود

یکی از مهمترین اقدامات دولت آتی ساماندهی بازار خودرو از حیث تطابق عرضه و تقاضا و نیز کنترل قیمت خودرو در بازار است. موضوع گرانی خودرو از آن دسته موضوعاتی است که همواره بعنوان یکی از مهمترین علل نارضایتی مردم از خودروسازان داخلی مطرح بوده است. بنابراین دولت آیت الله رئیسی که با شعار اقدام و عمل پیروز انتخابات شده باید تمرکز خود را بر روی آن دسته از اقدامات موثری معطوف نماید که دولت های قبلی در انجام آن ناکام بوده اند. یکی از مهمترین این اقدامات مهار گرانی در بازار خودرو است.

برای اینکه بتوانیم راهکارهای کاهش قیمت خودرو را تشخیص دهیم طبیعتا ابتدا باید بتوانیم علت گرانی قیمت را بدرستی تحلیل و شناسایی کنیم.

قیمت خودرو در حال حاضر در بازار تحت تاثیر ۳ دسته از عوامل بشدت افزایش یافته است.

شرکت‌های خودرو ساز مجبور نمی‌شوند خودرو را پایین‌تر از قیمت تمام شده و با قیمت دستوری بفروشند و هم با واقعی شدن قیمت، بازار دلالتی در این حوزه حذف می‌شود. بخشی از وام نیز می‌تواند از طریق نقدینگی خودروساز تامین شود.

بررسی دسته دوم - نابرابری میزان عرضه و تقاضای خودرو در بازار

در سال ۹۶ و پیش از شروع تحریم‌های دور دوم صنعت خودروی کشور، بیش از یک میلیون و دویست تا سیصد هزار دستگاه خودرو در کشور تولید شده است و به علاوه حدود ۷۷ هزار دستگاه خودرویی که از طریق واردات به بازار تزریق شده مجموعاً کمتر از یک میلیون و ۴۰۰ هزار دستگاه خودرو جذب بازار کشور شده است. در طول ۳ سال گذشته همواره بین ۸۰۰ تا ۹۰۰ هزار دستگاه تولید شده در حالی که واردات خودرو به کشور نیز ممنوع بوده است. بنابراین در هر سال بین ۵۰۰ تا ۶۰۰ هزار دستگاه کمتر از نیاز، خودرو به بازار عرضه شده است. این کمبود عرضه در مقایسه با نیاز واقعی بازار باعث افزایش گرانی خودرو حتی بیش از تورم عمومی کشور شده است. با این وجود دولت باید در ۳ سال گذشته تمام تلاش خود را برای استفاده از تمام ظرفیت تولیدی شرکت‌های خودروساز به کار می‌بست تا آمار تولید آن‌ها به نیاز واقعی کشور نزدیک شود. به هر حال این شرکت‌ها تحت تاثیر تحریم و ترک شرکای خارجی خود بیش از ۴۰ درصد ظرفیت تولیدی خود را از دست دادند. در چنین شرایطی طبیعتاً اجبار شرکت‌های خودروساز به فروش خودرو زیر قیمت تمام شده باعث افت بیش از پیش تولید آن‌ها می‌شود.

بنابراین اصلاح قیمت گذاری خودرو از طریق افزایش توان نقدینگی این شرکت‌ها قطعاً به افزایش تولید منجر خواهد شد. در واقع دولت باید بجای تحدید قیمت فروش شرکت‌های خودروساز اجازه دهد این شرکت‌ها با قیمتی واقعی خودرو را به بازار عرضه کنند و از این طریق نقدینگی لازم برای افزایش تولید را بدست آورند. به علاوه سوء مدیریت در این شرکت‌ها باعث شد از تمامی ظرفیت‌های موجود این شرکت‌ها برای رشد تولید خودرو استفاده نشود. لذا دولت آیت الله رئیسی باید بلافاصله پس از استقرار، تکلیف مدیریت در این بنگاه‌های زیان ده را روشن نماید. مدیریت در این شرکت‌ها بایستی مشروط

شاخص های اقتصادی افزایش تولید در کنار رشد اقتصادی مثبت به علاوه توانایی در جذب سرمایه خارجی است. همچنین راهکار دولت در مهار نقدینگی فزاینده و جهت دهی آن به سمت فعالیت‌های مولد در متعادل نمودن نرخ تورم در جامعه و جلوگیری از کاهش بیش از حد ارزش پایه پولی کشور موثر است. ناتوانی دولت‌ها در انجام درست این تکالیف اقتصادی قطعاً باعث گرانی می‌شود.

بخشی از گرانی خودرو ریشه در همین ناتوانی‌های دولتی دارد. تاثیر افت شاخص‌های اقتصادی در گرانی خودرو قابل حذف نیست. در واقع حذف تاثیر این دسته از عوامل ریشه در بهبود اوضاع اقتصادی کلان جامعه دارد؛ اما شرکت‌های خودروساز و در راس آن‌ها سیاست گذار خودرویی کشور می‌تواند تاثیر این دسته از عوامل را در افزایش قیمت خودرو تعدیل و حتی کمرنگ نماید. به عنوان مثال در شرایطی که اقتصاد جامعه در شرایط تورمی قرار دارد و از سویی نقدینگی مانند سیلی خروشان بازارهای سرمایه‌ای را یکی پس از دیگری تحت تاثیر تورمی فزاینده از تورم عمومی جامعه قرار می‌دهد بهترین راه مصون نگهداشتن یک بازار از هجوم نقدینگی سرگردان حذف جذابیت‌های آن بازار برای سرمایه گذارانی است که بدنبال حفظ ارزش دارایی خود می‌باشند. این در حالی است که دولت فعلی با پایین نگه داشتن قیمت خودرو نسبت به تورم عمومی جامعه باعث ایجاد دو قطبی قیمت بین کارخانه و بازار شد. این موضوع سبب شد تا برای ثبت نام و خرید خودرو به نرخ کارخانه ای صفی طولانی تشکیل شود. به علاوه انتخاب متقاضی از طریق قرعه کشی بدترین شیوه ای بود که دولت برای کنترل تقاضا مورد استفاده قرار داد چرا که این روش باعث شد طرف تقاضا برای ثبت نام بیش از پیش تحریک شود؛ به طوری که حتی آنانی هم که متقاضی واقعی خودرو نبودند با توجه به سهل شدن روش ثبت نام تلاش کردند تا شانس خود را برای دستیابی به سود ناشی از فاصله دو قیمت کارخانه و بازار محک بزنند. دولت باید اجازه دهد قیمت خودرو مانند سایر کالاها به اندازه تورم عمومی کشور رشد کند و برای اینکه شرایط تحقق نیاز متقاضیان خودرو را نیز مهیا نماید کافی است به خریداران خودرو وام کم بهره تخصیص دهد. در این صورت هم

به افزایش تولید به سطح حداقلی یک میلیون و دویست هزار دستگاه در سال باشد. در آن صورت عدم توازن عرضه و تقاضای خودرو به بازار به حداقل خواهد رسید.

بررسی دسته سوم - قیمت تمام شده بالا

به رغم آنکه امروزه در دنیا کاهش قیمت تمام شده خودرو مهمترین استراتژی شرکت های بزرگ خودروسازی است؛ اما در این خصوص بدلیل نقش دولت در اداره شرکت های خودروساز از یک سو و نبود تفکر استراتژیک کاهش قیمت تمام شده ناشی از اجرای نادرست فرآیندهای مرتبط با تولید از جمله استفاده از روش های قدیمی حسابداری صنعتی و شیوه های خرید و تامین گران قطعات باعث شده قیمت تمام شده خودرو بیش از قیمتی باشد که در دنیا و در شرکت های بزرگ رخ می دهد. البته کمبود تیراژ، نداشتن توان صادراتی و متکی بودن به بازار داخل، کمبود عمق داخلی سازی قطعات به ویژه قطعات قوای محرکه مثل موتور و گیربکس نداشتن تفکر تولید ناب در شرکت های خودروساز و تحکیم رفتارهای سیاسی بجای رفتارهای مبتنی بر مدیریت و استراتژی در

عدم توفیق به قیمت تمام شده منطقی موثر می باشند. بر این اساس دولت آتی باید اجازه افزایش قیمت به خودروسازها را منوط به کاهش قیمت تمام شده خودرو نماید. در واقع شرکت های خودرو ساز باید در کلیه فرآیندهای مرتبط با تامین قطعات و تولید خودرو توان خود را معطوف به اقدامات موثری نمایند که باعث کاهش قیمت تمام شده خودرو شود و سایر امتیازات دولتی از جمله اجازه آزادسازی قیمت، تزریق نقدینگی و حتی ثبات مدیریتی در این شرکت ها منوط به کاهش قیمت در عین مطلوب بودن سطح کیفیت خودرو به این شرکت ها تعلق گیرد.

به عبارت بهتر این شرکت ها را باید مبتنی بر تفکر یک بنگاه اقتصادی سودآور اداره نمود در حالیکه در حال حاضر برای دولت سودآوری این شرکت ها کاملاً بی اهمیت است. زیان انباشته یکصد هزار میلیارد تومانی این شرکت ها گواه این موضوع است که اصولاً برای دولت نه تنها سودآور بودن این شرکت ها اهمیتی ندارد؛ بلکه در مورد این میزان زیان نیز دولت واکنشی حتی از سر استیصال از خود نشان نمی دهد.

منبع: تسنیم، حسن کریمی سنجری، کارشناس حوزه خودرو

« طرح ملی مسکن اقساطی »؛ طرحی برای تکریم خانوارهای متقاضی مسکن

در نظر بگیرد و از بهترین امکانات برای اجرای این هدف بهره برد. وی افزود: در طرحهایی مانند مسکن مهر یا اقدام ملی، دولت زمینهایی را که در مناطق حاشیه‌ای و بعضاً غیرمرغوب قرار داشت و حتی در تمام موارد فاقد زیرساخت‌های شهری بود، برای اجرای پروژه و تولید انبوه مسکن تخصیص داد. بسیاری از این اراضی حتی تا بعد از اتمام ساخت‌وساز، از ساده‌ترین امکانات مثل انشعاب برق مسکونی یا آب آشامیدنی شهری یا آسفالت باکیفیت هم برخوردار نبوده‌اند، به‌جز این‌ها، سایر امکانات شهری مثل فضاهای تجاری، آموزشی، درمانی و... نیز همیشه در اجرای طرح‌ها مغفول واقع شده‌اند.

این کارشناس صنعت ساختمان ضمن ابراز ناخرسندی از عدم تکریم افراد متقاضی مسکن در این طرح‌ها گفت: همین محرومیت‌های تحمیلی که ناشی از عدم کارشناسی و برنامه‌ریزی واقع‌گرایانه طرح‌های دولتی و آمایش دقیق سرزمین به لحاظ جمعیت و آب‌وهوا و نزدیکی به مراکز شغلی بوده است، عملاً سبکی خاص و تأسف‌برانگیز

کاهش تولید مسکن و افزایش نجومی قیمت زمین طی سال‌های گذشته باعث شد امید برای خانه‌دار شدن برخی خانوارها به دوره انتظار بیش از ۱۰۰ سال موکول شود، «طرح ملی مسکن اقساطی» برای کاهش این دوره انتظار طراحی شده است.

به گزارش خبرگزاری تسنیم، خشایار باقرپور مدیرعامل اتحادیه تعاونی‌های عمرانی شهر تهران طی گفت‌وگو با رادیو به این موضوع اشاره کرد که به هم خوردن تعادل بین عرضه و تقاضا در بازار مسکن مهم‌ترین عامل رشد افسارگسیخته قیمت و همچنین سودجویی سفته‌بازان از این کمبود عرضه شود.

به گفته وی اگر دولت تمام تمرکز خود را روی تقویت بخش تولید و عرضه مسکن بگذارد قطعاً در میان‌مدت و بلندمدت خواهد توانست با ایجاد گردش مالی سالم در این صنعت، قیمت نهاده‌های تولید را کنترل کند و درنهایت روی قیمت مسکن نیز اثرگذاری مناسبی داشته باشد. البته برای این موضوع قطعاً باید تکریم خانوار ایرانی را

داخل شهر و مناطق از پیش مسکونی که تمامی زیرساخت‌های رفاهی در آن‌ها وجود دارد، اقدام می‌کند و سپس آن را در سبد عرضه به متقاضیان قرار می‌دهد.

مدیرعامل اتحادیه تعاونی‌های عمرانی شهر تهران ضمن تأکید بر اینکه با توجه به گستردگی اجرای این طرح، به‌ترتیب تمام مناطق اعم از سطوح بالا، متوسط و پایین‌شهر متناسب با بضاعت مالی مخاطبان در دستور کار قرار می‌گیرد، گفت: استراتژی طراحی و ساخت متناسب با شأن هم‌وطنان ایرانی، حداقل یک پله بالاتر از عرف منطقه پیش‌بینی شده است تا علاوه بر رضایت متقاضیان، سطح کیفی مناطق نیز ارتقاء پیدا کند، یعنی هر کس با هر استطاعت مالی و سلیقه‌ای، امکان انتخاب اولویت مطلوب خود را خواهد داشت.

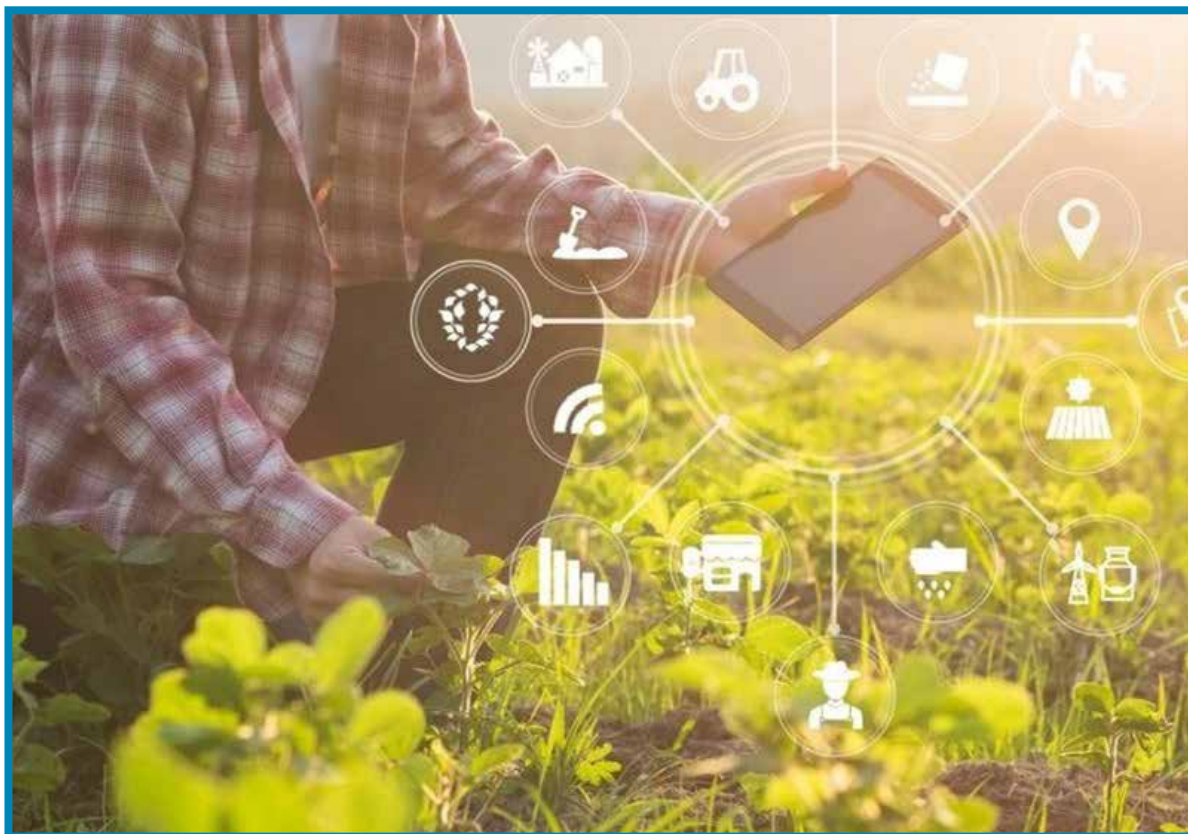
باقرپور در پایان تأکید کرد: هرچند که اولویت تیم تحقیقات بازار اتحادیه، انتخاب موقعیت‌های مکانی رو به رشد و ترقی در هر محدوده بوده تا حداکثر ارزش افزوده را برای افراد به‌صورت کاملاً مستقل از نرخ رایج تورم به‌همراه داشته باشد، همین امر دلیل معقولی برای تقویت نگاه سرمایه‌گذاری ملکی برای هم‌وطنان، به‌دوراز انگیزه‌های سوداگری در بازار محسوب می‌شود.

از حاشیه‌نشینی را در مناطقی که در آنها چنین پروژه‌هایی احداث شده است، ایجاد نمود و عملاً مسیر نادرستی برای تحقیر و کاهش توقعات و تغییر ذائقه خانواده ایرانی را رقم زده است. کمتر کارشناسی است که افسوس نحوه اجرا و ائتلاف منابع و سرمایه افراد در چنین طرح‌های دولتی را نخورده باشد.

باقرپور در ادامه با اشاره به راهکارهای موجود در حل این معضل گفت: اتحادیه تعاونی‌های عمرانی شهر تهران ابتدای امسال طرح موسوم به «طرح ملی مسکن اقساطی» را رونمایی کرد که تامین مسکن برای متقاضیان با سطح درآمد متوسط و سرمایه‌های خرد هدف اصلی می‌باشد.

وی ادامه داد: در این طرح متقاضیان مسکن بعد از ثبت‌نام فارغ از سرمایه و اندوخته‌ای که دارند خواهند توانست در مناطق مرغوب شهری صاحب مسکن بشوند. این ویژگی بزرگ‌ترین وجه تمایز آن با «طرح مسکن مهر»، «طرح احیای بافت فرسوده» و «طرح اقدام ملی مسکن» در دولت‌های دکتر احمدی‌نژاد و دکتر روحانی خواهد بود، حال آنکه در «طرح ملی مسکن اقساطی»، اتحادیه تعاونی‌های عمرانی شهر تهران ابتدا نسبت به انعقاد قراردادهای خرید یا مشارکت مدنی در مناطق مرغوب و باکیفیت

فرصت های فناوری اطلاعات برای توسعه اقتصاد بخش کشاورزی

سایر فن‌آوری‌های در حال ظهور می‌توانند باعث افزایش بیشتر بازده کشاورزی، بهبود کارایی مصرف آب و سایر ورودی‌ها، ایجاد پایداری و انعطاف پذیری در کشت محصولات و دامداری شوند. برخی از دیگر فرصت‌ها و کاربردهای فناوری اطلاعات در بخش کشاورزی عبارت است از:

نظارت بر محصول

اتصال به فناوری اطلاعات و دیجیتالی کردن کشاورزی، نقش موثری در بهبود پایش و نظارت بر محصولات نقش دارد. یکپارچه‌سازی داده‌های آب و هوایی، آبیاری، مواد مغذی و سایر

اتصال کشاورزی به اینترنت و فناوری اطلاعات، فرصت های مناسبی برای توسعه اقتصاد بخش کشاورزی فراهم ساخته است که در این گزارش بدان می پردازیم.

به گزارش خبرگزاری تسنیم؛ رشد فزاینده جمعیت در دنیا و تقاضای روزافزون مواد غذایی باعث شده توجهات به استفاده از فناوری اطلاعات و ارتباطات را در بخش کشاورزی در دنیا بیش از پیش بیشتر شود. تحقیقات انجام شده نشان می‌دهد استفاده از فناوری اطلاعات در کشاورزی فرصت مناسبی برای توسعه اقتصاد بخش کشاورزی به شمار می‌رود. طبق تحقیقات انجام شده، هوش مصنوعی، تجزیه و تحلیل داده‌ها، اینترنت اشیا و

شرایط ساختمان‌ها و تجهیزات، همچنین توانایی کاهش مصرف انرژی را دارد. دید کامپیوتری و سنسورهای متصل به تجهیزات و متصل به سیستم‌های پیش بینی، می‌توانند هزینه‌های تعمیر را کاهش داده و عمر ماشین آلات و تجهیزات را افزایش دهد. چنین راه‌حلهایی می‌تواند از ۴۰ تا ۶۰ میلیارد دلار هزینه را تا سال ۲۰۳۰ کاهش دهند.

کشاورزی با هواپیمای بدون سرنشین

کشاورزی حدود دو دهه است که از هواپیماهای بدون سرنشین (پهپادها) استفاده می‌کند، کشاورزان در سراسر جهان برای سمپاشی محصولات به پیشگامانی مانند هلیکوپتر کنترل از راه دور RMAX، یاماها، اعتماد می‌کنند. اکنون نسل بعدی هواپیماهای بدون سرنشین با توانایی بررسی سریع و کارآمد محصولات و گله‌ها در مناطق وسیع و به عنوان یک سیستم رله برای انتقال داده‌های زمان واقعی به سایر تجهیزات و تاسیسات متصل، در حال تحت تأثیر قرار دادن این بخش هستند. همچنین هواپیماهای بدون سرنشین با قابلیت بینایی رایانه‌ای می‌توانند در تجزیه و تحلیل شرایط مزرعه و مداخلات دقیق در میزان استفاده از کودها، مواد مغذی و سموم دفع آفات، خدمات رسانی کنند. همچنین کشاورزان می‌توانند به کمک آنها بذر را در مکان‌های دوردست بکارند و منجر به کاهش هزینه‌های تجهیزات و نیروی کار شود. با کاهش هزینه‌ها و بهبود عملکرد، استفاده از هواپیماهای بدون سرنشین می‌تواند از ۸۵ تا ۱۱۵ میلیارد دلار ارزش تا سال ۲۰۳۰ داشته باشد.

ماشین آلات کشاورزی خودمختار

ادغام کنترل‌های دقیق GPS با دید کامپیوتری و حسگرها می‌تواند استقرار ماشین آلات کشاورزی هوشمند و خودمختار را پیش ببرد. کشاورزان می‌توانند تجهیزات مختلف را به طور همزمان و بدون دخالت انسان در مزرعه خود به کار گیرند و وقت و منابع دیگر را آزاد کنند. ماشین‌های خودمختار کارآمدتر و دقیق تر از ماشین‌های نیازمند نیروی انسانی هستند و می‌توانند باعث صرفه جویی در مصرف سوخت و بازدهی بالاتر شود. افزایش خودمختاری ماشین آلات از طریق اتصال می‌تواند ۵۰ تا ۶۰ میلیارد دلار ارزش اضافی تا سال ۲۰۳۰ ایجاد کند.

سیستم‌ها می‌تواند با شناسایی دقیق و پیش بینی کمبودها، باعث بهبود استفاده از منابع و افزایش عملکرد شود. به عنوان مثال، سنسورهای مستقر شده برای نظارت بر شرایط خاک می‌توانند از طریق LPWAN ارتباط برقرار کنند و آبپاش‌ها را برای تنظیم دقیق استفاده از آب و مواد مغذی هدایت کنند. حسگرها همچنین می‌توانند تصاویر را از گوشه‌های دور مزارع برای کمک به کشاورزان در تصمیم‌گیری آگاهانه و به موقع و دریافت هشدارهای اولیه درباره مشکلاتی مانند بیماری یا آفات ارائه دهند. نظارت هوشمند همچنین می‌تواند به کشاورزان در بهینه‌سازی نحوه برداشت کمک کند. نظارت بر ویژگی‌های کیفی محصولات مثلاً میزان قند و رنگ میوه می‌تواند به کشاورزان کمک کند تا درآمد محصولات خود را به حداکثر برسانند. استفاده از اتصالات بیشتر و نرم‌تر، بین خاک، تجهیزات مزرعه و مدیران مزرعه می‌تواند ۱۳۰ تا ۱۷۵ میلیارد دلار ارزش تا سال ۲۰۳۰ در دنیا فراهم کند.

نظارت بر دام

در مدیریت دام در مقیاس بزرگ، که بیشتر حیوانات در محله‌های نزدیک و با یک رژیم غذایی پرورش می‌یابند جلوگیری از شیوع بیماری بین حیوانات بسیار حیاتی است. تراشه‌ها و حسگرهای بدن که دما، نبض و فشار خون و سایر شاخص‌ها را اندازه‌گیری می‌کنند، می‌توانند بیماری‌ها را زود تشخیص داده، از شیوع در بین گله جلوگیری و کیفیت غذا را بهبود بخشند. سنسورهای محیطی می‌توانند باعث تنظیم خودکار تهویه یا گرمایش در انبارها شوند و شرایط زندگی دام را بهبود بخشند. نظارت بهتر بر سلامت دام و شرایط رشد می‌تواند از ۷۰ تا ۹۰ میلیارد دلار ارزش تا سال ۲۰۳۰ داشته باشد.

مدیریت ساختمان و تجهیزات

تراشه‌ها و حسگرها برای نظارت و اندازه‌گیری سطح سیلوها و انبارها می‌توانند باعث سفارش خودکار شوند و هزینه موجودی را برای کشاورزان کاهش دهند، بسیاری از کشاورزان از سیستم‌های خریداری شده از شرکت‌هایی مانند Blue Level Technologies استفاده نموده‌اند. ابزارهای مشابه همچنین می‌توانند با نظارت و بهینه‌سازی خودکار، شرایط ذخیره‌سازی و ماندگاری ورودی‌ها را بهبود بخشیده و تلفات پس از برداشت را کاهش دهند. پایش

۳ گام اساسی برای اصلاح نظام بانکی کشور

دولت جدید در این راستا اظهار کرد: در گام اول باید بستر حقوقی و قانونی و در واقع قاعده بازی فراهم شود. گام دوم نیز استفاده از افراد متخصص و خبره حوزه بانکداری است. در نهایت هم باید ابعاد برنامه‌ای که برای اصلاح نظام بانکی در نظر داریم مشخص و شفاف باشد. وی با اشاره به اینکه در اصلاح نظام بانکی باید هزینه‌ها نیز کاملاً مشهود باشد، تصریح کرد: مقامات بالادستی باید متوجه باشند که این اقدام هزینه‌بر است؛ بنابراین باید محل تأمین منابع هم تعیین و به صورت شفاف بیان شود. این استاد دانشگاه افزود: از سوی دیگر برای اینکه این اقدامات به مردم فشاری وارد نکند باید نسبت به کنترل تبعات منفی آن اقدام شود که البته کار آسانی نیست و پیچیدگی‌های خاص خود را دارد. نباید اینگونه باشد که بدون برنامه

یک کارشناس اقتصادی معتقد است: قانون پولی و بانکی مصوب سال ۱۳۵۱ این اختیار و اقتدار را به بانک مرکزی به عنوان نهاد مجری نمی‌دهد که بتواند گام‌های اساسی و جدی در راستای اصلاح نظام بانکی کشور بردارد. کامران ندیری در گفت‌وگو با «ایبنا» با تأکید بر اینکه اصلاح نظام بانکی یکی از ضرورت‌های اقتصاد ماست، اظهار کرد: این امر نه در شرایط کنونی بلکه در دو دهه گذشته از ضرورت‌های اقتصاد ما بوده که تاکنون اقدامات کافی در این باره انجام نشده است؛ اما باید یکی از اولویت‌های دولت باشد. هرچند دولت‌های قبلی هم پذیرفتند که در این زمینه اقدامات اساسی و جدی انجام شود، اما موفقیتی در این حوزه کسب نکردند. این کارشناس پولی و بانکی درباره اصلاح نظام بانکی و اقدامات

تهیه کنند و وارد میدان اصلاح شوند. ندري گفت: البته در این مسیر باید از اجتهاد شخصی یا تفسیر به رای و... نیز اجتناب کنیم؛ بلکه مبتنی بر تجارب موفق دنیا به صورت علمی مساله را در قانون حل کنیم. به عقیده این کارشناس اقتصادی، مهم ترین تهدیدی که در زمینه اصلاح قانون می توانیم با آن مواجه باشیم، این است که هر کسی بخواهد دیدگاه و نظر خود را وارد قانون کند، نظریات باید مورد تایید شواهد تجربی در کشورهای مختلف دنیا باشد. یادمان باشد جامعه و اموال مردم وسایل آزمایشگاهی نیستند که بگوییم ایده جدید را اجرا می کنیم تا ببینیم چه اتفاقی می افتد. اگر بی تدبیری صورت گیرد و بدون اتکا به تجربه دیگر کشورها اقدامی انجام شود قطعاً وضعیت مردم به خطر می افتد.

سیستم بانکی جای آزمون و خطا نیست ندري تاکید کرد: یادمان باشد سیستم بانکی با دارایی های مردم سروکار دارد و سپرده های نزد بانک ها دارایی مردم است؛ بنابراین باید به شدت محافظه کاران و محتاطانه رفتار کنیم. اگر تصمیم نادرستی بگیریم حتی می تواند تبعات سیاسی اجتماعی گسترده ای داشته باشد. سیستم بانکی جای آزمون و خطا نیست؛ بلکه باید تا جایی که می توانیم بر پایه دانش و تجربه موفق دیگر کشورها عمل کنیم. این استاد دانشگاه ادامه داد: اینکه چهار دهه است با مشکل تورم دو رقمی مواجه هستیم یا دو دهه است که با بانک هایی سروکار داریم که می دانیم ساختار دارایی ها و بدهی هایشان با هم همخوانی ندارد یا اینکه مردم برخلاف دیگر کشورها وقتی با کسری مالی مواجه می شوند نمی توانند از نظام بانکی با نرخ سود مناسب تسهیلاتی دریافت کنند، یعنی معضلات اساسی نظام بانکی کشور که باید به سرعت حل شود.

به گفته ندري، اگر در این دولت هم این موضوع اصلاح نشود، مشکل ۴۰ ساله ما ادامه دار خواهد بود. هرچند ممکن است تحریم ها هم رفع شود و دوباره میزان فروش نفت افزایش یابد و پول نفت به اقتصاد تزریق شود و برای مدتی نرخ تورم روند کاهشی داشته باشد، اما بلندمدت نخواهد بود. مانند اتفاقی که بعد از برجام رخ داد و تا حدودی شرایط بهبود یافت؛ اما از ریشه حل نشد. اگر نتوانیم مشکل را حل کنیم نشان دهنده این است که فهم و شناخت کافی را نداریم و به قدری مغروریم که نمی خواهیم از دنیا یاد بگیریم. یا موضوع رانت و منافع به میان می آید؛ چراکه این سیستم کنونی برای اقلیت خاصی بهشت است.

منبع: دنیای اقتصاد

و تهیه مقدمات لازم وارد جبهه ای شویم که شناخت کافی از آن نداریم و موفق نشویم.

ندري با اشاره به الزامات اصلاح نظام بانکی گفت: طبیعتاً برای اصلاح هر فرآیندی، ابتدا باید چارچوب قانونی و حقوقی برای آن تعریف شود؛ بنابراین اولین گام این است که قاعده بازی را به صورت علمی و دقیق معین کنیم تا کسی که می خواهد وارد میدان شود، بتواند در چارچوب قانون عمل کند و مطمئن باشد که از حمایت های قانونی هم برخوردار است. این کارشناس اقتصادی با بیان اینکه قانون پولی و بانکی مصوب سال ۱۳۵۱ این اختیار و اقتدار را به بانک مرکزی به عنوان نهاد مجری نمی دهد تا بتواند گام های اساسی و جدی در راستای اصلاح نظام بانکی بردارد، تصریح کرد: متأسفانه مسئولان امر در رابطه با اصلاح نظام بانکی از حمایت های قانونی لازم برخوردار نیستند و نه در حوزه نظارت بر بانک ها و نه در حوزه اعمال سیاست های پولی، اقتدار و اختیار لازم را به لحاظ قانونی ندارند. در این شرایط متأسفانه باید تابع تصمیمات دیگران باشند؛ دیگرانی که هیچ مسئولیتی در این حوزه ندارند، اما تصمیم می گیرند و در نهایت مسئولان بانک مرکزی هستند که باید پاسخگو باشند.

بانک مرکزی باید استقلال داشته باشد ندري تاکید کرد: تعریف قاعده بازی و دادن اختیار و اقتدار لازم به بانک مرکزی به معنای استقلال بانک مرکزی است. بانک مرکزی باید به قدری قدرت داشته باشد که وقتی سیاستمداران برای رسیدن به اهداف خود می خواهند از منابع پولی استفاده کنند و به سراغ چاپ پول بروند، به آنها «نه» بگوید یا اگر برخی بخواهند برای بانک ها نسخه پیچی کنند باید قدرت و اختیار مقابله با آنها را داشته باشد. این کارشناس اقتصادی ادامه داد: در نتیجه، این عدم تناسب بین اختیارات و انتظارات و اهداف در قانون پولی و بانکی مصوب ۱۳۵۱ مشهود است؛ بنابراین اولین قدمی که باید برداشته شود این است که ما این قانون را اصلاح و ایرادات را برطرف کنیم و اختیارات لازم را به مقام مسوول مرتبط که در اینجا بانک مرکزی است، بدهیم.

به گفته ندري، در این شرایط و در چارچوب این قانون از مقامات بانک مرکزی هم انتظار داشته باشیم تا در راستای اصلاح نظام بانکی قدم بردارند و پاسخگو هم باشند؛ چراکه اختیارات لازم را داده ایم و ابهامات قانونی را برطرف کردیم و تنها کاری که باید انجام دهند این است که برنامه ای برای اصلاح نظام بانکی در چارچوب آن قانون

واکاوی موانع نقش آفرینے بخش خصوصی در اقتصاد

خصوصی سازی، از جمله کشورهای همسایه که به لحاظ اقتصادی به ایران نزدیک ترند، نشان می دهد این روند طی سال های اخیر منجر به افزایش درآمد دولت، حذف انحصار، گسترش رقابت، اشتغالزایی، کاهش هزینه های جاری، کوچک شدن اندازه دولت و استفاده بهینه از منابع و نهایتاً رشد و توسعه اقتصادی در این کشورها شده است.

تجربه سایر کشورها در خصوصی سازی

خصوصی سازی در ترکیه، از سال ۱۹۸۴ با اهداف آزادسازی اقتصادی، درگیر کردن دولت در وظایف اصلی و بنیادی و کاهش نقش دولت در اقتصاد، کاهش محدودیت بودجه مورد نیاز بخش عمومی و افزایش کارایی و اثربخشی در اقتصاد آغاز شد. خصوصی سازی در این کشور در مسیری پیش رفت که به افزایش ضمانت های دولت نینجامد و حوزه فعالیت و تصمیم گیری دولت در صنایع غیراستراتژیک تا میزان صفر تقلیل یابد. صنایع مادر نظیر مخابرات، پتروشیمی، فولاد، حمل و نقل و کشتیرانی، بنادر، صنایع هواپیمایی و بانک ها از جمله صنایع و بخش هایی بودند که در ترکیه به بخش خصوصی واگذار شد. خصوصی سازی در گرجستان نیز با جهت گیری به سمت بازار آزاد و همگرایی با اقتصاد اتحادیه اروپا، به سمتی پیش رفت که در همه

موفقیت در روند خصوصی سازی قبل از هر پیش زمینه ای نیازمند تقویت بخش خصوصی است. در این راستا لازم است بسترهای حقوقی و قانونی و زمینه های تقویت بخش خصوصی و حضور پررنگ آن در عرصه اقتصاد فراهم و موانع حذف شود.

خبرگزاری تسنیم، خصوصی سازی طی بیش از سه دهه اخیر در دنیا به طور معناداری از سهم بنگاه های دولتی از اقتصاد کم کرده و زمینه ساز رشد و توسعه اقتصادی شده است، این فرآیند در ایران؛ اما به رغم وجود ظرفیت های قانونی، با انحراف از اهداف تعریف شده، نه تنها افزایش کارایی اقتصادی، رقابت پذیری و کاهش فساد را به دنبال نداشت، بلکه نوع واگذاری ها و عملکرد ضعیف بنگاه های واگذار شده، منجر به شکل گیری مشکلات جدیدی شد. همچنین انحراف در مسیر خصوصی سازی منجر به ظهور رقیب قدرتمند و پرنفوذی به نام «خصولتی»، در مقابل بخش خصوصی شد که عرصه را برای افزایش سهم مالکیت و فعالیت این بخش در اقتصاد تنگ تر کرد. طوری که با گذشت نزدیک به ۱۵ سال از خصوصی سازی در ایران، در حال حاضر سهم بخش خصوصی از اقتصاد ایران؛ کمتر از ۱۵ درصد است و دولت ایران به عنوان یکی از حجیم ترین دولت ها، در رتبه ۱۱۷ جهان در این شاخص قرار دارد.

این در حالی است که تجربه کشورهای مختلف جهان از

زمینه‌ها از جمله انرژی، حمل و نقل، زیرساخت‌ها، مخابرات و هتلداری، دارایی‌های دولتی و واگذاری به بخش خصوصی صورت گرفت.

انحراف از مسیر اصلی به اهداف مورد نظر نرسید.

واکاوی دلایل عدم موفقیت خصوصی سازی

اجرائی نشدن خصوصی سازی براساس اصول قانونی مربوطه، سیاست زدگی و دخالت نهادهای مختلف، مشخص نبودن روند واگذاری‌ها، نامناسب بودن فضای اقتصادی کشور، مشکلات ساختاری شرکت‌های دولتی، دید منفی نسبت به فعالان اقتصادی و کارآفرینان بخش خصوصی، ضعف مهارت‌های مدیریتی، قوانین نامطمئن و ناقص مالکیت در اقتصاد بازار، تقاضای محدود و بازارهای مالی ضعیف در کشور، ضعف بازار سرمایه و... از جمله دلایل عدم موفقیت روند خصوصی سازی در ایران است. در واکاوی دلایل عدم موفقیت خصوصی سازی در ایران مشخص می‌شود محیط کسب و کار و شرایط آزادی‌های اقتصادی نیز فضای مناسبی را برای فعالیت و مشارکت بخش خصوصی ایجاد نکرده است. اقتصاد ایران از منظر شاخص‌هایی جهانی آزادی اقتصادی از جمله «فریزر» که به کوچک بودن اندازه و عدم مداخله دولت در اقتصاد تاکید دارد، جایگاه مناسبی در سطح بین‌المللی ندارد. در رده‌بندی شاخص آزادی اقتصادی «فریزر» مربوط به سال ۲۰۱۸، ایران رتبه ۱۵۸ را دارد و تنها کشورهایی همچون آنگولا، لیبی، سودان و ونزوئلا در رتبه پایین‌تری نسبت به ایران از نظر آزادی اقتصادی قرار داشته‌اند. از نظر شاخص اندازه و حجم دولت نیز، ایران در رتبه جهانی ۱۱۷ قرار گرفته است. یعنی دولت ایران حجیم‌تر از دولت‌های ۱۱۶ کشور دیگر است. این در حالی است که تجربه کشورهای مختلف نشان می‌دهد موفقیت فرایند خصوصی سازی به میزان زیادی به ایجاد شرایط آزادی‌های اقتصادی، بهبود محیط کسب و کار و چارچوب نهادی وابسته است.

الزامات بازگشت خصوصی سازی به مسیر اصلی

موفقیت در روند خصوصی سازی قبل از هر پیش‌زمینه‌ای نیازمند تقویت بخش خصوصی است. در این راستا لازم است بسترهای حقوقی و قانونی و زمینه‌های تقویت بخش خصوصی و حضور پررنگ آن در عرصه اقتصاد فراهم و موانع حذف شود. در این مسیر، سیاست‌های آزادسازی اقتصادی از قبیل مقررات زدایی و حذف قیمت گذاری، بهبود و ارتقای فضای کسب و کار، اصلاح قوانین کار، ثبات قوانین، اصلاح نظام حقوقی و قضایی و ارتقای شفافیت باید به جد دنبال شود.

منبع: تسنیم، علی چاغروند، مدیر طرح و برنامه اتاق بازرگانی ایران

خصوصی سازی در ایران چه روندی را طی کرد؟

بررسی‌ها نشان می‌دهد خصوصی سازی در ایران در بسیاری از مواقع به منظور رد دیون، جبران کسری بودجه و پرداخت بدهی‌های دولت انجام شده است. دولت سهام بسیاری از شرکت‌های دولتی را در ازای بدهی به موسسات و نهادهای عمومی غیردولتی واگذار کرد و بخش عمومی یا دولت نه تنها خریدار اصلی شرکت‌های واگذار شده از طریق بورس و مزایده است، بلکه مدیریت و کنترل آن شرکت‌ها را نیز به شکل مستقیم و غیرمستقیم در دست دارد. از طرفی بسیاری از شرکت‌ها اگرچه به ظاهر خصوصی شدند، اما همچنان تحت تسلط مستقیم دولت قرار دارند. نتیجه مطالعات نشان می‌دهد، به عنوان نمونه در دوره واگذاری سال‌های ۸۲-۸۶ سهم بخش خصوصی از مالکیت شرکت‌های واگذار شده ۴۶۲ درصد است. در عوض نتایج بیانگر این است که ۱۰۴۷ درصد از سهام واگذار شده، نصیب بخش عمومی غیردولتی شده و ۳۵،۵۸ درصد از آن مجدداً به شرکت‌های دولتی فروخته شده است.

ظرفیت‌های قانونی خصوصی سازی در ایران

خصوصی سازی در راس سیاست‌هایی است که در قالب اصل ۴۴ قانون اساسی در سال‌های ۱۳۸۴ و ۱۳۸۵ با هدف افزایش رشد تولید ناخالص ملی، گسترش مالکیت در سطح عموم مردم، ارتقای کارایی بنگاه‌های اقتصادی، افزایش بهره‌وری، افزایش رقابت پذیری، افزایش سهم بخش‌های خصوصی و تعاون، افزایش اشتغال و سرمایه گذاری، بهبود درآمد خانوارها ابلاغ شد و در برنامه‌های توسعه، قانون بهبود مستمر محیط کسب و کار و قانون رفع موانع تولید نیز مورد تاکید قرار گرفته است. ماده ۲۲ قانون بهبود محیط کسب و کار، دستگاه‌های اجرائی را موظف کرده در انتخاب طرف قرارداد در معاملات خود از جمله پیمانکاری‌ها و امثال آن، بخش خصوصی را در اولویت قرار دهند. ماده ۲۷ این قانون نیز بر تغییر نقش دولت از مالکیت و مدیریت مستقیم بنگاه‌ها به سیاست گذاری و نظارت تاکید کرده و دستگاه‌های اجرائی را از مداخله و نفوذ در مدیریت شرکت‌ها و موسسات بخش خصوصی و تعاونی، نهادها و موسسات عمومی غیردولتی منع کرده است. خصوصی سازی در ایران اما به رغم وجود ظرفیت‌های قانونی با

نیاز کشور به توسعه پارک‌های وابسته به صنعت

رییس پارک فناوری اطلاعات و ارتباطات با تاکید بر اینکه با الگوهای قدیم مدیریت نمی‌توان به رشد رسید، گفت: امروزه توسعه پارک‌های علم و فناوری وابسته به صنعت مد نظر است که باید برای توسعه این پارک‌ها برنامه‌ریزی شود. به گزارش ایسنا دکتر محمد جعفر صدیق دامغانی زاده امروز در نشست حکمرانی مدرن پارک‌های علم و فناوری با تاکید بر اینکه تا قالب‌ها شکسته نشود، نمی‌توانیم رشد کنیم،

افزود: ما دیگر نمی‌توانیم زیر سقف مدیریت قدیمی به توسعه برسیم. وی آغاز توسعه تکنولوژی را از داستان‌های علمی تخیلی دانست و اظهار کرد: در الگوهای قدیمی، روابط عمومی‌ها سنگر حوزه ریاست بودند، ولی در الگوهای جدید روابط عمومی‌ها جای فکر و محتوا و مکمل برنامه‌های توسعه‌ای سازمان‌ها هستند. صدیق، به بیان تاریخیچه راه اندازی پارک‌های علم و فناوری در کشور اشاره کرد و ادامه داد: در سال‌های ۷۲ و ۷۳ بخشی از ذوب آهن اصفهان فرسوده و در حال تعطیلی بود که برای این موضوع بررسی‌هایی صورت گرفت که در نهایت به راه اندازی شهرک علمی و تحقیقاتی اصفهان منجر شد. رییس پارک فناوری اطلاعات و ارتباطات خاطرنشان کرد: مکان‌یابی این شهرک را در اطراف دانشگاه صنعتی اصفهان در نظر گرفته شد و پس از آن اساسنامه شهرک در شورای عالی انقلاب فرهنگی به تصویب رسید. وی با اشاره به چالش‌های آن زمان در توسعه شهرک علمی و تحقیقاتی اصفهان اضافه کرد: گام بعدی توسعه پارک‌ها جذب محققان ایرانی مقیم خارج بود که در آن زمان زیاد موفق نبودیم، ولی اقدامات مؤثر در دو پارک علم و فناوری دانشگاه تهران و پارک فناوری پردیس اجرایی شد که با پیگیری‌های صورت گرفته توانستند این مسیر را هموار کنند.

صدیق، گام دیگر پارک‌ها را توسعه فناوری نام برد و یادآور شد: در این دوره اختیارات پارک‌ها افزایش یافت، به گونه‌ای که پارک‌ها از مزایای مناطق آزاد برخوردار شدند. وی گام بعدی توسعه پارک‌ها در کشور را مربوط به توسعه کمی آنها دانست و یادآور شد: در این دوره پارک‌های علم و فناوری علاوه بر افزایش اختیارات، توسعه کمی را تجربه کردند، ولی مأموریت اصلی پارک‌ها که توسعه فناوری بوده است، فراموش شد، ضمن آنکه طرح تغییر نام وزارت آموزش عالی به علوم، تحقیقات و فناوری مطرح شد. رییس پارک فناوری اطلاعات و ارتباطات، ایجاد پارک‌های فناوری استانی و دانشگاهی را از دیگر اقدامات در این حوزه عنوان کرد. وی با تاکید بر حمایت دولت از تحقیقات و توسعه فناوری، خاطر نشان کرد: رسالت پارک‌های علم و فناوری توسعه اقتصادی و تعمیق فناوری در شرکت‌های دانش بنیان با هدف افزایش توان رقابت پذیری است، بر این اساس پارک‌ها، نسل جدیدی از سازمان‌های پژوهشی هستند که در آن به جای محققان در استخدام دولت، محققانی شاغل در شرکت‌های خصوصی مشغول به تحقیق هستند. صدیق پارک‌های فناوری ایجاد شده در دنیا را شامل وابسته به دولت و پارک‌های وابسته به صنعت دانست و گفت: کل پارک‌های ایجاد شده در دنیا از نوع اول است، به غیر از چین که پارک‌های وابسته به صنعت راه‌اندازی کرده است.

ضرورت افزایش نقش آفرینه سجام در بازار سرمایه

حدی تغییر کرده است.

روند خروج سرمایه افراد حقیقی از بازار سرمایه در سال جاری نیز تداوم داشته به شکلی که طی ۵۰ روز معاملاتی ابتدای سال ۱۴۰۰ تنها در چهار روز خالص خرید سهام (خرید منهای فروش) توسط افراد حقیقی مثبت بوده و این گروه به صورت خالص بیش از ۱۲ هزار میلیارد تومان از دارایی سهام خود را واگذار کرده‌اند.

هرچند بنا بر اجماع نظر میان تحلیلگران بازار سرمایه و براساس مواردی نظیر قیمت جهانی کالاهای پایه و وضعیت درآمدی شرکت‌ها، در بخش زیادی از بازار قیمت‌های فعلی سهام از جذابیت زیادی برای خرید برخوردار هستند اما به نظر می‌رسد تا زمانی که نگرش منفی ایجاد شده نزد سهامداران حقیقی تغییر نکند، نمی‌توان به تغییر روند و صعود پیوسته بازار سهام چندان امیدوار بود.

بازار سرمایه در چند فصل اخیر شرایط مناسبی نداشته و روند نزولی را تجربه کرده است. در این شرایط، سهامداران خرد که غالباً با رویکرد کسب سودهای کوتاه‌مدت و سریع وارد این بازار شده بودند، ضررهای قابل ملاحظه‌ای را در مدتی اندک متحمل شدند و هراس زیاد و تجربه کم آنان در بازار سرمایه منجر شد فشار فروش سنگین در بازار سرمایه شکل گیرد و شدت روند منفی بازار سرمایه تشدید شود.

ریزش قیمت‌ها در بازار سهام از اواخر مرداد سال ۱۳۹۹ و روند نامناسب این بازار در ۱۰ ماه اخیر سبب شده تا سهامداران حقیقی به صورت پیوسته اقدام به فروش سهام و خروج سرمایه خود کنند به شکلی که در این دوره تقریباً نیمی از سرمایه‌ای را که در دوره رشد بازار یعنی پنج‌ماه ابتدای سال ۱۳۹۹ وارد بازار کرده بودند، از بازار سهام خارج کرده‌اند. البته در دو هفته اخیر شرایط بازار تا

می‌رود با اتخاذ اقدامات مناسب از سوی سازمان بورس و ملزم کردن شرکت‌ها برای استفاده از سازوکار سامانه سجام برای پرداخت سود، این رقم افزایش یابد.

تا پایان اردیبهشت ۱۴۰۰ بیش از ۳۷ میلیون سهامدار در سجام ثبت‌نام کرده‌اند و از این بین ۳۲ میلیون نفر احراز هویت شده‌اند و این موضوع به معنای آن است که زیرساخت توزیع گسترده سود از طریق این سامانه کاملاً امکان‌پذیر است. در پایان باید توجه داشت که دو موضوع سهام عدالت و عرضه‌های اولیه، استفاده از سامانه متمرکز توزیع سود را به یک ضرورت و نه یک انتخاب، تبدیل کرده است چرا که تعداد دارایی سهام افراد از هر یک از نمادهای سهام عدالت یا شرکت‌های عرضه شده، به قدری کم است که عملاً انگیزه‌ای برای سهامداران جهت پیگیری دریافت سود تک‌تک شرکت‌ها وجود نخواهد داشت. به عنوان نمونه، برای آخرین شرکت عرضه شده در سال ۱۴۰۰ یعنی لیزینگ کارآفرین، با سهمیه اختصاصی ۵۱ سهم به هر یک از مشارکت‌کنندگان، سود نقدی هر سهامدار کمتر از ۱۸۰۰ تومان خواهد بود که رقمی بسیار ناچیز برای پیگیری یا مراجعه به شعبه بانک محسوب می‌شود. بر این اساس، توصیه بر آن است که سود نقدی تمامی شرکت‌ها در سال جاری از طریق سیستم متمرکز سامانه سجام پرداخت شود و البته فاصله زمانی میان توزیع سود و برگزاری مجامع نیز کاهش یابد.

دنیای اقتصاد، محمد مهدی مومن‌زاده، مهدی کرامت‌فر -

کارشناسان بازار سرمایه

در این شرایط و با توجه به فصل برگزاری مجامع به نظر می‌رسد مواردی نظیر چالش‌های مربوط به دریافت سود نقدی توسط سهامداران می‌تواند نگرش منفی سهامداران خرد را نسبت به بازار سهام تشدید کند. توضیح آنکه مواردی مثل فاصله چندماهه میان برگزاری مجامع و زمان پرداخت سود نقدی از یک سو و نیاز به مراجعه حضوری به شعب بانک برای دریافت سود یا الزام به افتتاح حساب در بانک‌های اعلامی توسط شرکت‌ها از سوی دیگر، سبب شده بسیاری از سهامداران تمایل زیادی به نگهداری سهام خود در زمان برگزاری مجامع نداشته باشند و این موضوع منجر به افزایش فروش سهام در روزهای منتهی به مجامع خواهد شد.

مجموع ارزش بازار سهام حدود ۶۰۰۰ هزار میلیارد تومان است و برآوردها نشان می‌دهد با احتساب پرتفوی سهام عدالت، چیزی حدود ۱۵۰۰ تا ۲۰۰۰ هزار میلیارد تومان از این ارقام مستقیماً مربوط به اشخاص حقیقی است. در این شرایط به نظر می‌رسد افزایش نقش سامانه سجام و توزیع متمرکز سود سهام شرکت‌ها از طریق این سامانه به شماره حساب واحد هر سهامدار، ضرورتی اجتناب‌ناپذیر است که می‌تواند مشکلات سهامداران به ویژه سهامداران حقیقی را در زمینه دریافت سود نقدی کاهش دهد و به این ترتیب منجر به افزایش تمایل سرمایه‌گذاران برای نگهداری بلندمدت سهام شود.

آمار نشان می‌دهد در سال ۱۳۹۹ تنها حدود ۴ هزار میلیارد تومان از سود سهامداران از طریق سامانه سجام پرداخت شده که در

مقایسه با حدود ۱۵۰ هزار میلیارد تومان سود نقدی توزیع‌شده توسط شرکت‌های فهرست‌شده در بورس تهران و فرابورس ایران، رقمی بسیار ناچیز محسوب می‌شود.

طی دو ماه ابتدایی سال ۱۴۰۰ نیز حدود ۹۰۰ میلیارد تومان سود از طریق سامانه سجام به سهامداران پرداخت شده است و با توجه به برآورد پرداخت حدود ۳۰۰ هزار میلیارد تومان سود نقدی توسط شرکت‌ها تا پایان سال، انتظار

چالش‌های دانش بنیان‌های ایران

شرکت‌های نوپا و رفع مشکلات و توقعات ناشی از برخی محدودیت‌ها ورود کرده و با انعکاس آنها سعی در رفع مسائل تمامی شرکت‌ها کرده‌ایم. در این میان تامین مالی به‌عنوان مسائل و مشکلات هر فعالیت اقتصادی همواره مورد توجه بوده است؛ از این رو، برای استفاده از شیوه‌های نوین تامین مالی حتما باید قوانین و مقررات نوینی را در این حوزه پیاده‌سازی و نهادینه کرده و از آنها به عنوان ابزارهای جدید استفاده کنیم. او تصریح کرد: حل مسائل بین‌المللی ناشی از تحریم، شفافیت و تمرکززدایی، افزایش سرعت انطباق توقعات با قوانین حاکم بر کشور به‌ویژه در حوزه‌های نوین کسب‌وکار از جمله مسائلی است که از دولت سیزدهم انتظار می‌رود در راستای تحقق آن برنامه‌ریزی داشته باشد. در ادامه این نشست، افشین کلاهی، رئیس مجمع تشکل‌های دانش‌بنیان ایران با بیان اینکه حاکمیت به درستی تصمیم گرفت

دنیای اقتصاد: مرکز شتابدهی صادرات اتاق ایران نشستی با عنوان بررسی راهکارهای رفع موانع تولید برگزار کرد؛ در این نشست موانع پیش‌روی شرکت‌های دانش‌بنیان فناور و نوآور بررسی شد. در این نشست غلامحسین جمیلی، عضو هیات رئیسه اتاق ایران گفت: گروه نوینی از شرکت‌ها در قالب شرکت‌های دانش‌بنیان، فناور و نوآور در سال‌های اخیر شکل گرفتند که به‌نظر می‌رسد اتاق بازرگانی ایران در راستای تامین نیازهای این گروه از اعضا به درستی وارد نشده است. مجمع تشکل‌های دانش‌بنیان و مرکز شتابدهی صادرات که عضو جدید اتاق ایران است، به‌عنوان نقطه شروعی برای حمایت از فعالان این اکوسیستم فعالیت‌های ارزنده‌ای را انجام داده‌اند که به‌نظر من این رویکرد می‌تواند پیام مناسبی از جانب اتاق ایران باشد.

جملی ادامه داد: در این مسیر به دو حوزه توسعه و تاسیس

مجله الکترونیک و کامپیوتر

editorial@pcworldiran.com

جدیدترین اخبار دنیای IT ایران و جهان

اولین نشریه تخصصی در رشته
الکترونیک و کامپیوتر در ایران

تا برای فاصله گرفتن از حوزه نفتی و درآمدهای آن اکوسیستم مناسبی ایجاد کند، گفت: یکی از بخش‌های انگشت‌شماری که در سال‌های اخیر فعالیت‌های ارزشمندی انجام داده اکوسیستم دانش‌بنیان کشور است. اما به نظر می‌رسد گام دوم این است که شرکت‌های دانش‌بنیانی را که تاکنون در یک فضای گلخانه‌ای رشد کرده‌اند وارد فضای ملی و بین‌المللی کرده و در GDP کشور سهمی برایشان در نظر بگیریم.

وی با بیان اینکه برای تحقق این امر با چالش‌هایی مواجه هستیم، تصریح کرد: تعاملات بین‌المللی به دلیل تحریم و مشکلات ناشی از آن، بر بازارهای صادراتی، سرمایه‌گذاری‌های خارجی و دسترسی به فناوری‌های نوین تاثیر منفی گذاشته است. مساله دیگر اینکه شرکت‌ها در فضای مناسبی که از آنها حمایت می‌شود، رشد می‌کنند؛ اما به محض اینکه می‌خواهند وارد فضای اقتصادی کشور شوند به مشکلات عدیده‌ای برخورد می‌کنند که امیدوارم در دولت سیزدهم این موانع برطرف شود. وی عنوان کرد: علاوه بر اینها، شرکت‌های دانش‌بنیان، فناور و نوآور ارتباط مناسبی با بازار ندارند و چون فضای اقتصادی و کسب و کار کشور انحصاری بوده و رقابت در آن وجود ندارد، نمی‌توانند در این بازار اقبالی به دست بیاورند. رئیس مجمع تشکل‌های دانش‌بنیان ایران تامین سرمایه را از دیگر چالش‌های موجود بر سر راه فعالیت این شرکت‌ها دانست و گفت: شرکت‌های دانش‌بنیان در مسیر فعالیت خود از حمایت‌هایی در قالب وام و تسهیلات بهره می‌گیرند، اما این همه ماجرا نیست؛ چراکه ارتباط میان هلدینگ‌ها و استارت‌آپ‌ها به خوبی برقرار نشده که وظیفه اتاق ایران برقراری این تعاملات است. وی مشکلات رگولاتوری‌ها، نبود قوانین و در برخی موارد وجود قوانین مضاعف را از دیگر چالش‌های فعالیت کسب و کارها در این اکوسیستم دانست و افزود: از دولت سیزدهم انتظار می‌رود امنیت اقتصادی برای فعالان اقتصادی، ثبات در قوانین و فعالیت‌های فعالان اقتصادی را در دستور کار خود قرار دهد.

کلاهی اضافه کرد: لازم است در ادامه فعالیت دولت فعلی سیاست جایگزینی واردات با استراتژی تمرکز بر مزیت‌های نسبی و رقابتی به منظور کسب ارزش افزوده بیشتر، مورد توجه قرار گیرد.

وی با بیان اینکه در حال حاضر اکوسیستم دانش‌بنیان در کشور فعال شده اما هنوز جهت‌گیری مشخصی راجع به آن نداریم، تصریح کرد: اینکه بخواهیم همه فعالیت‌های اقتصادی را در داخل کشور انجام دهیم، خلاف علم اقتصاد است. از این رو، در دولت سیزدهم باید بین دولت و نهادهای صنفی دیالوگ برقرار شود تا بتوانیم با کمک یکدیگر مشکلات موجود را حل کنیم. چراکه پشت درهای بسته نمی‌توان برای فعالان اقتصادی نسخه شفا بخش پیچید. رئیس ستاد تشکل‌های دانش‌بنیان دولت سیزدهم که از دیگر مدعویین این نشست بود، با بیان اینکه موضوعات بسیاری را بررسی کردیم تا در دولت آتی به آنها بپردازیم، گفت: اگر بتوانیم تنها نیمی از خلاءهای موجود را که به آنها اشاره شد هم برطرف کنیم شاهد اتفاقات خوبی در این حوزه خواهیم بود. سلمانی اظهار کرد: به دلیل ضعف مدیریت بسیاری از نخبگان از کشور خارج شده‌اند، در دولت آتی قصد داریم نخبگان و فعالان اکوسیستم دانش‌بنیان کشور را در همه حوزه‌ها از قبیل صنعت، کشاورزی و... مشارکت دهیم. در دولت سیزدهم به جد از فعالان این اکوسیستم حمایت خواهیم کرد و افتخار می‌کنیم که بتوانیم شاهد رشد در این حوزه باشیم. معاون فنی و امور گمرکی کشور نیز در ادامه این نشست گفت: سازمان امور گمرکی کشور در راستای حمایت از فعالیت‌های دانش‌بنیان هر کالایی را که در گمرک معطل مانده با استناد به نامه معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری ترخیص می‌کند. مهرداد جمال ارونقی تصریح کرد: از این رو، هر موردی که به گمرک ارجاع داده شود، با هر سقف ارزشی و بدون ثبت سفارش و کد رهگیری بانک ترخیص خواهد شد. مساله دیگر مجوزهای قانونی مانند استاندارد است که از حوزه اختیارات گمرک خارج است. اما در هر حال به راحتی می‌توان با این مصوبه که به آن اشاره شد کالاهایی که مدت‌ها در گمرک مانده و شرکت‌های دانش‌بنیان را با مشکلاتی مواجه کرده ترخیص کرد. وی اظهار کرد: معافیت از ثبت سفارش کالاهای دانش‌بنیان به دلایل متعدد از جمله محدودیت‌های ارزی ایجاد می‌شود که شرکت‌ها نمی‌توانند ثبت سفارش کنند که با این مصوبه و همکاری معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری این مشکل به راحتی مرتفع شده است.

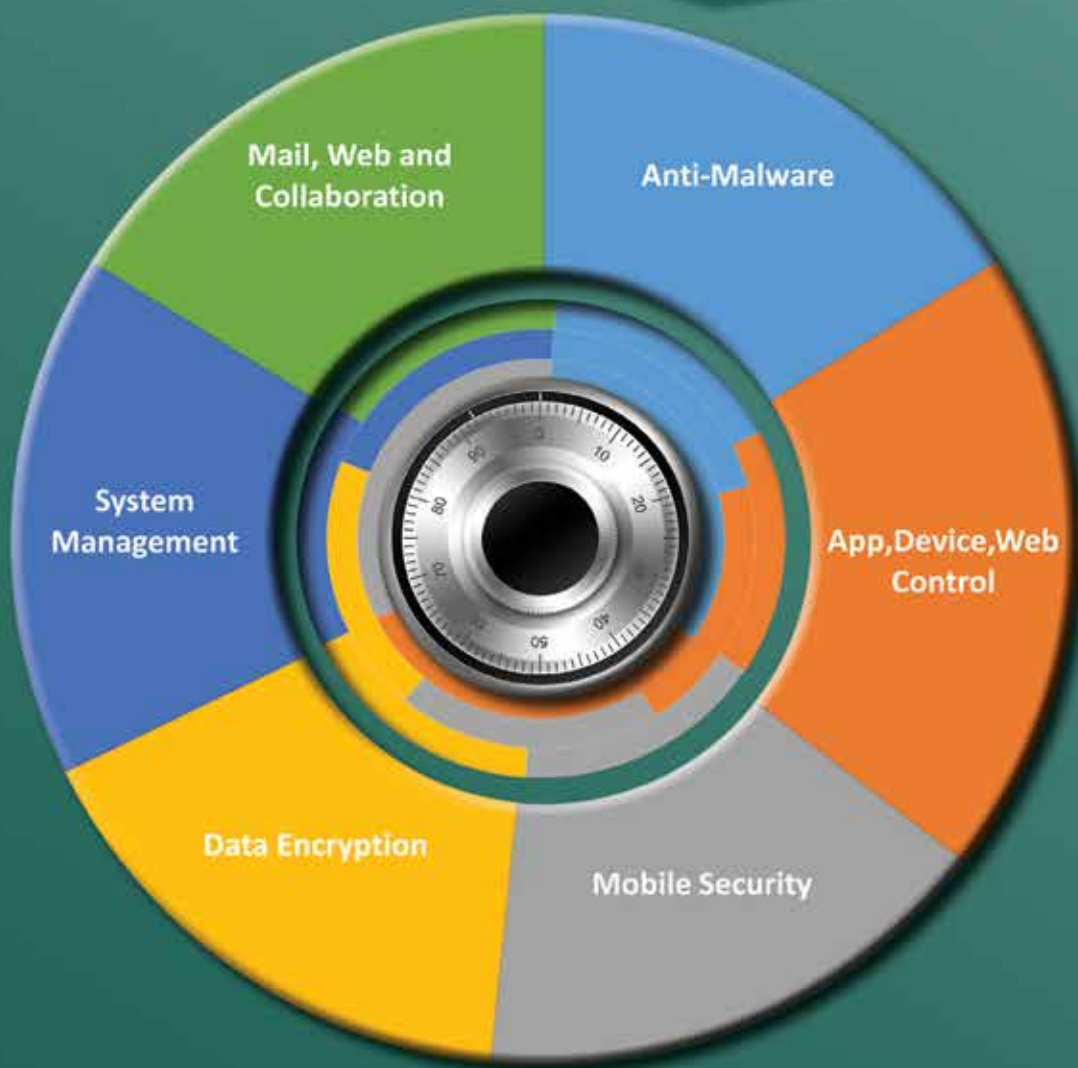
Authorized Partner

KASPERSKY

نسل جدید راه کارهای

امنیتی

KASPERSKY ENDPOINT SECURITY FOR BUSINESS

تهران، ابتدای خیابان ونک، مجتمع اداری تجاری آسمان
طبقه چهارم، واحد ۴۰۵
تلفن: ۸۸۶۵۲۹۴۶-۹ (۰۲۱) | تماس: ۸۸۶۵۲۹۵۰-۰ (۰۲۱)

دایم گیل کامپیوتر

گروه ریسرچ و توسعه
بیتسگامان

FULL
FULL ENTERPRISE CORPORATION
فول

The sweet twist of network connection.

Patch Cables پیچ کابرد

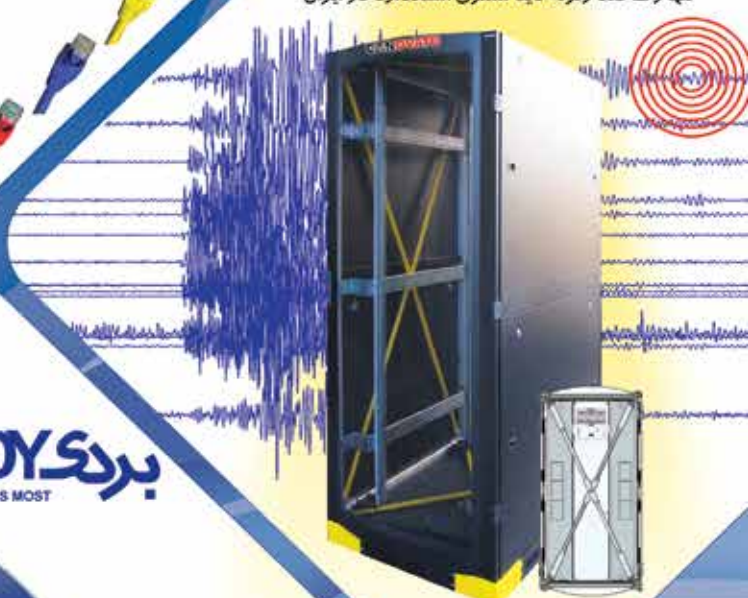
با انواع کابل‌های شبکه و پیچ کوردهای رنگی **فول** در مترهای مختلف، هدایت و مدیریت کابلها را آسان نمائید

LEVITON
Network Solutions
لویتون

انتخابی هوشمند برای یک شبکه بهتر با استفاده از تجهیزات لویتون

CANOVATE
GROUP
کنوویت

تنها رک ضد زلزله دیتا سنتری استاندارد در ایران

BRADY
WHEN PERFORMANCE MATTERS MOST
بردی

چاپ آسان و سریع با لیبیل پرینترهای بردی
برای
ساماندهی مطمئن شبکه و دیتا سنتر شما

تهران، خیابان ولیعصر، بلوار میرداماد، پلاک ۴۴۲

تلفن: ۴۲۶۱۷ فکس: ۸۸۷۸۷۵۹۶

www.dotcom-sys.ir info@dotcom-sys.ir

